

அஞ்சளி இவை

ஸார்வதீர்தாக் காந்தார் புரோதூரை

ஸ்ரீ ஸோமசுந்தர தேசிக
ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

எவ்வியீரு: ஸ்ரீ மூர்த்திகலோஹீ ஜீவஸ்தினாடு

தெல்லிப்பகை
இலங்கை
2006

துர்க்கைபுருஷ அவர்கள் தில்லத்தின் 24 ஆகஸ்டு ஆண்டு

திருச்சூறு விழா தடிசிதல்

அன்னை சீவத்தமிழ் செல்வி
தலைமையுரை யூற்றுகிள்ளார்

2006

தெல்லப்பழை
யூனியன் கல்லூரி அதிபர்
திரு. ச. புண்ணியசீலன்
பிரதமவிருந்தனர்
உரை வழங்குகிள்ளார்

தேவஸ்தான பிரதமகுரு சீவழே அகிலேஸ்வரக்
குருக்கள் யூசியுரை வழங்குகிள்ளார்

பிரதம
விருந்தனர்
அன்னையுடன்

அஶ்வரி ஒளி

(மாதாந்த சங்கை)

ஆசிரியர்:

செஞ்சொற்செல்வர்

திரு. ஆயு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்:

கைவத்திரு கா. சீவபாலன் அவர்கள்

2006 பாரத்திப் வருடம் பங்குனி மாதம்

மலர் 44

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, இலங்கை. பதிவு இல. QD/74/NEWS/2006

பௌன் ஏழாக் காலூர் நல்லை ஆதீன ஞஞமுதல்வரை வாழ்த்துவோம், வஹாங்குவோம்.

ஈழத்திருநாட்டில் கைவ சமய மரபில் தோன்றிய ஓரேயியாகு ஆதீனம் நல்லூர் திருக்குனசம்பந்தர் ஆதீனம். இவ் ஆதீனத்தைத் தோற்றுவித்த பெருந்தகை பூர்வீஸ் சுவாமிநாத தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள். இப்பெருமகனார் தனது நாவன்மையால் ஈழத்தில் மட்டுமன்றி இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் கைவப்பிரசங்கங்களைச் செய்து உன்னத சமயப்பணியாற்றியவர். ஈழத்தில் கைவ ஆதீனம் இல்லாத குறையைப் போக்குவதற்கு தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர். அவர் தன் வாழ்வில் தனக்குப் பின் ஆதீனத்தை வழி நடத்துவதற்குப் பொருத்தமான இளவரசைத் தேடினார். இறையருளால் ஆதீனத்தில் தினமும் திருமுறை பாராபணம் செய்ய வந்த சிறுவர்களில் ஓருவரை சுவாமிகள் அடையாளம் கண்டார். அச்சிறுவனைத் தனது கதாப்பிரசங்க நிகழ்வுகளுக்கு அழைத்துச் சென்று சருதிப் பெட்டியை வாசிக்கப் பணித்தார். அச்சிறுவன் இளைஞாக நிமிங்நத வேளை எனக்குப் பின் இவ் ஆதீனத்தை நீண் பொறுப்பேற்க வேண்டுமெனக் கட்டைளையிட்டார். ஆதீன சம்பிரதாயங்களை விளக்கினார். நெஷ்டிக பிரமச்சரிய வாழ்க்கையே ஆதீன மரபு என்பதை எடுத்துறைத்த போது மிகுந்த பக்குவத்தோடு அவ்விளைஞன் தன் வாழ்வை ஓப்படைக்க முனைந்து இளவரசுப் பட்டாபிஷேகத்தை ஏற்க முன்வந்தார். சந்தரவிழக்கம் என்ற பிள்ளைத் திருநாமமுடைய இளைஞன் தன் வீடு மறந்து உலகியல் மறந்து காவி வஸ்திரம் தாங்கி இளவரசானார். 1981இும் ஆண்டு பங்குனி மாதம் முதலாவது குருமகாசந்திதானம் திடீரென சமாதி அடைந்தார்கள். இளவரசாகப் பதவி ஏற்ற சின்னச்சுவாமிகள் ஆதீன குருமுதல்வராகப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டு

பதவி ஏற்றார்கள். பலரும் திகைத்தார்கள். மிக வயது குறைந்த இளைஞர் ஆதீன முதல்வராக பதவி ஏற்கிறார். இப்பணி மிக மிகப் பக்குவமான நிலையில் அர்ப்பணிப்போடு தொண்டாற்றுகின்ற சேவை இரண்டாவது குருமகா சந்நிதானம், எப்படி ஆதீனத்தை நிர்வகிப்பாரோ என ஏங்கினர். மூழ்மொழிப் பாண்டித்தியம் நாவன்றை அனுபவஞ்சனம் நிறைந்த பெரிய சவாமிகளின் இடத்தை நிரப்பத்துணிந்த இரண்டாவது குருமகா சந்நிதானம் தனது அயராத மூயற்சியால் ஆதீனத்தை சீரிய முறையில் வழிநடத்தத் தொடங்கினார். பலரும் வியந்து பாராட்டத் தொடங்கினார். முதலாவது குருமகா சந்நிதானம் சமாதி அடைந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் இன்று நிறைவு பெற்று விட்டது. இந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளும் தன் துறவுப்பணியில் அயராது தொண்டாற்றி கைவ மக்களின் தலைமகனாக போற்றப்படும் நிலையில் இன்று பூந்லை சோமசந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சவாமிகள் ஓப்பற்ற நிலையில் சிறப்புற்று விளங்குகிறார். பல ஆயிரக்கணக்கான ஆஸய கும்பாபிஷேக கைவபவங்கள் முதல் சமய விழாக்கள், பொது கைவபவங்களில் நல்லாசியுரைகளை வழங்கி வருவதோடு கைவ சமயத்துக்கு ஆபத்துக்கள் வந்தபோதெல்லாம் குரல் கொடுத்துக் காப்பாற்றுபவராக எம்மத்தியில் இன்று விளங்குகிறார். நல்லை ஆதீனத்தில் புதிய கலா மண்டபத்தைத் தோற்றுவித்ததோடு தினமும் ஆஸய குருமூர்த்தி பவனில் இருநேரப் பூசைகளை நடாத்தி அரூட் பணியாற்றி வருகிறார். இலண்டன் கனடா அவஸ்திரேலியா மலேசியா போன்ற நாடுகளில் நடைபெற்ற உலக இந்து மாநாடுகளில் இந்திய ஆதீனங்களுக்கு ஈடாக எமது நாட்டு ஆதீன சவாமிகள் கலந்து கொண்டு ஆற்றியவரைகள் அற்புதமானவை. புனிதத் தொண்டாற்றி வரும் இப்புண்ணிய ஆத்மா பூவுலகில் தோன்றி ஐம்பது ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுகிறது. குருமுதல்வர் பணியில் வெள்ளிவிழாவும் பூவுகை வாழ்வில் பொன்விழாவும் கானும் சவாமிகளை நாமும் வாழ்த்தி வணங்குவோமாக.

ஆசீரியர்

புதுவடிடி ஸெல்வீஸ் நல்வழியும் காண்டோம்

கலாந்தி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்

“இன்புமே சூழ்க் எல்லோரும் வாழ்க” என்பது எமது தினாந்தரப் பிரார்த்தனை. “வையகமெல்லாம் துயர் தீர்க்குவே” என்பது நாம் பழக்கும் திருமுறை. “பெருகலாம் தவம் பேதனமை தீர்லாம் திருக்கலாகிய சிந்தை திருத்தலாம்” என்பது அப்பா பெருமான் வாக்கு. கீன்றைய தினத்தில் எமதுள்ளத்தில் கிருத்த வேவன்றிய வாசகங்கள் கீவை. எங்கும் சிவமயம், எல்லாம் சிவமயம், எதிலும் சிவமயம் என்று எண்ணியென்னி கிறம்பது எய்த வேண்டுமானால் ஒவ்வாரு அழியும் திருவருணை ஞாக்கி வைக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பயின்று கொள்ள வேண்டும். காலத்தை அளாந்து அளாந்து வாழுகிறோம். அளவுக்கும் எமக்கும் சம்பந்தமில்லை. என்றாலும் அது தானாகவே கீயற்றை நியதிப்பாடு அமைந்து எம்மை விழிப்படையைச் செய்கிறது. கடந்த ஆண்டு நாமாற்றிய தரமான கருமாங்கள் தவறான செயல்கள் புத்தாண்டில் நினைக்கப்பட்டு மேலும் தரமான பாதைக்கு வழி நடத்தத் தூண்டுகிறது. ஒழுக்கமும் தெய்வ நம்பிக்கையும் கைணந்து கைவிடாது முயற்சி செய்து வாழ்வை வளமாக்க உறுதிப்புண வேண்டும். தெய்வ நம்பிக்கையுடையவர்களே நியாயத்துக்குக் கட்டுப்புவோர்கள். பிறர் துண்பங்கள்டு வருந்துவதோடு அதனைப் போக்கிவிடவும் முன்வருவார்கள். நமது சமயப் பெரியோர்கள் ஆத்மீகத் துறையில் எவ்வளவு உயர்ந்து நின்றார்களோ அந்த அளவு மக்கள் தொண்டும் செய்திருக்கிறார்கள். தெனால் கைறவனுடைய அன்புக்குப் பாத்திரரானார்கள். கீந்த நிலை கைவருமானால் மற்றவர்களால் ஏற்படும் துண்பங்கள் எம்மை நலிவடையைச் செய்யமாட்டா. கோளாறு பதிகம் தொனை அழகாகக் காட்டுகிறது.

“கோளர் யுழுவை யோடு கொலையானை கேளல்
கொடுநோய்க் கான பலவும்
ஆளர் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அஷ்யா ரவ்க்கு மகவே”

என்பது ஞான வாக்கு. கீவை எமது கீல்வங்கள் தோறும் கோட்டை வேண்டும். புதுவருடப்பிற்பு என்றால் கைற வழிபாட்டுடன் பொங்கல் செய்து தாழுண்டு பிறருக்கு வழங்கலும் பெரியவர்கள் கையினால் பணம் பெற்று மகிழ்வதும் விருந்தயர்தலும் சுபநேரம் பார்த்துப் புதுக் கருமங்களை ஆரம்பிப்பதும் ஆலை வழிபாட்டைத் தவறாது செய்தலும் எமது பண்டு தொட்ட மரபாகும். கைற்றை வெறுஞ் சடங்காக மட்டும் மேற்கொள்ளாமல் உள்ளத்திலும் புதுமையுணர்வு ஓச்சி “நானும் வாழ்ந்து மற்றவர்களையும் வாழ வைப்பேன்” என்ற ஒரு திடசங்கற்பத்தை எடுத்துக் கொள்வது மேலானது. சிந்தனையிலும் செயலிலும் புதுமை காண வேண்டும்.

“அனைத்துயிரும் ஒன்றென்று என்னி அரும்பசி எவர்க்கு மாற்றி மனத்துள்ளே பேதா பேதம் பொய் வஞ்சம் களவு சூது சினத்தையும் தவிர்ப்பாகில் செய்தவும் வேவறான்றுண்டோ” என்றார் ஒரு பெரியார். சமய வாழ்வு என்பது தனக்குத் தானே நற்சான்று பகர்வதிலேதான் வெற்றி காண்கிறது. கல்வி என்பதும் நீதி, சத்தியம், அறம் என்பவற்றின் சார்பிலே வளர வேண்டும். கீன்று கற்றவர்கள் மத்தியிலே பல ஊழல்களைக் காணுகிறோம். கல்லாத பேர்களே நல்லவர்களே, நல்லவர்கள் என்று சொல்ல ஞாகிடுகிறது. ஆகவே புத்தாண்டை முன்னிட்டு எமது பணிகளை நல்லபடி வகுத்து தெய்வத்தை முன்வைத்து திருவருணைத் துணை கொண்டு அறிவிலே தளிவும் நெஞ்சிலே உறுதியும் அகத்திலே அன்புஸ் கொண்டு வாழ வழி காண்போமாக.

எம்கு வழிகாட்டிய யோகர் சுவாமிகள்

செல்வி யோகேஸ்வரி வீநாசீத்தம்பி வெவ்கள்

44. தேவாலயத்தெரு, யாழ்ப்பாணம்.

கொழும்புத்துறை முனிவர் என்று அனைவரும் போற்றுகின்ற யோகர் சுவாமிகளின் குருபூசை இந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் பந்திகதி சனிக்கிழமை நடைபெற இருக்கிறது. இதனை முன்னிட்டு நல்லூர் வீதி ஸ்தூர்க்கா மணிமண்டபத்தில் சுவாமிகளின் குருபூசை சிறப்பாக நடைபெற இருக்கிறது. தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் இந்த ஒழுங்கை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். சுவாமிகளின் அருப்பால்களையும், சிறப்பாக நற்சிந்தனைப் பால்களையும் தூர்க்கா மகளிர் கிள்லப்பிள்ளைகள் இசையமைத்துப்பாட இருக்கிறார்கள். திருமதி கலாதேவி பொள்ளம்பலம் M.A. அவர்களின் சிறப்புச் சொற்பொழிவும் கீழ்ப்பெற இருக்கிறது. இதனை முன்னிட்டு ஒரு சிறிய கட்டுரையை அடக்கமாகக் கீழே தருகிறேன்.

பத்தினி, பத்தர்கள், தத்துவ ஞானிகளால் ஒரு நாட்டுக்குச் சபீட்சமேற்படுகிறது என்பது திருமல நாயனார் திருவாக்கு. நமது கண்முன்னே சீவன் முத்தராக விளங்கியவர் யோகர் சுவாமிகள். அவர்கள் இறைப்பதமடந்து 42 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகின்றன. ஆனால் அவர்கள் எம்மத்தியில் விதைத்து விட்டுச் சென்ற ஞான வித்துக்கள் நன்றாக முனை கொண்டு புத்துக் காய்த்துக் களிந்து நற்பயன் தருவதை நம்மால் உணர முடிகிறது. ஞான ஒளி வீசும் திருமுகம்; கருணை அலை எறிந்தாழுகும் கண்கள்; பஞ்சன நரைத்துத் தொங்கும் தாழ; பாலின வெழுத்துக் கோதி முழுப் பெற்ற நரைமுழி; தூய வெள்ளை வேட்டி இத்தனையும் நிறைந்த ஞான கிரியாக விளங்கியவர் சுவாமிகள்.

“கண்ணஞ் சனத்தீர் கருதைக் கடல்னீ
உண்ணன் றாக்குவர் அன்னே என்றும்
உண்ணன் றாக்கு உலப்போ ஆனந்தக்
கண்னீர் தருவால் அன்னே என்றும்”

என்பர் மாணிக்கவாசகப் பெருமான். சுவாமிகள் திருமனிலையில் பக்தர்களின் எடுப்பட்டுக்கு கிடு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. கிவர்கள் ஒரு நடமாடும் தெய்வம். தியாளத்திலும் மளைத்திலும் அறிவுறை பகர்தலிலும் நற்சிந்தனை யழத்தலிலும் பொழுது கழிந்தது. அத்துடன் தம்மைத் தரிசிக்க வருவோரின் ஜயங்களைத் தாமாகவே உணர்ந்து நீர்த்து வைப்பதும் சுவாமிகளின் கடமையாக இருந்தது. மகா மந்திரங்கள் போன்று அவர்களுடைய திருவாயினின்றும் வரும் வாக்கியங்கள் பேருண்மையை உணர்த்துவன. “சம்மா ஒரு” “எப்பவோ முழுந்த காரியம்” ஒரு பொல்லாப்புமில்லை” என்று அழிக்கி கூறுவர். தமது கருவினிடத்து தான் பெற்ற அனுபவத்தைத் தனது சிவ்யர்களுக்குப் பகின்து வழங்கினார்.

அவர்களிடம் தரிசனம் பெறச் சென்றவர்கள் அனலிடை காய்ச்சப்பெற்ற பொன்போலப் புத்தொளி பெற்றே வீட்டுக்குத் திரும்பினர். மனிதனின் எண்ணாக்களை ஊருவி அறிவுதில் அவர் பேராற்றல் படைத்தவர். எத்தனையே சிந்துக்கள் கைவூப் பெற்றவராக இருந்த போதிலும் அவற்றையெல்லாம் வெளிக்காட்டவில்லை. ஒவ்வொருவருடைய வாழ்விலும் சுவாமிகள் ஒளியுட்டி நின்றார். நோய் நொடிகளுக்கெல்லாம் ஏற்ற மருந்து சொல்லிக் கொடுப்பார். வைத்தியர்களால் மாற்ற

முடியாத கொடிய வியாதிக்களையல்லாம் கீவர் மாற்றியுள்ளார். உடல் நோய், உள்நோய், உயிர்நோய் யாவையும் மாற்றியிடும் பெருவைத்தியர் கீவர். தன்னை ஆட்கொண்ட குரு மூர்த்தியின் கருணைத் திறுத்தைக் காட்டிய கூடத்தில் “கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன் கருணை வெள்ளத்தமுத்தி வினைகழந்த வேதியன்” எனப் பாழனார் மணிவாசகப் பெருமான். ஆனால் நாம் கண்ட குருநாதரே கிரும்பு தகும் நெஞ்சங்களையும், பதவி மோகம் பிழத்த பேர்வழிகளையும் சௌல்வச் செருக்குக் கொண்ட சீமான்களையும் திசை திருப்பி திருவருள் வழியில் வழை வைத்தவர். கூந்தப் பேறு பெற்ற ஒரு திருக்கூட்டமே இன்றும் நம்மத்தியில் புனிதர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சீவதூண்டு செய்வார்கள் தெய்வமே போல்வார்

சீவதூண்டு செய்வார்க்குச் செல்வமுன்டு கல்வியுன்டு

சீவதூண்டு செய்வார்க்குச் சீருமுன்டு பேருமுன்டு

சீவதூண்டு செய்வார்க்குச் சீந்தைத் தெளிவமுன்டு

சீவதூண்டு செய்வார்கள் சேருவரோ தீநெறியில். 1

சீவதூண்டு செய்வார்கள் திசையெட்டு மாஞ்சவர்

சீவதூண்டு செய்வார்கள் செள்மமலம் நீங்குவர்

சீவதூண்டு செய்வார்கள் தேவரையு மேவல்கொள்வார்

சீவதூண்டு செய்வார்கள் செத்துப் பிறவார்கள். 2.

சீவதூண்டு செய்து திருமா லுலகாண்டாள்

சீவதூண்டு செய்துகிரு வாருரன் சீவமாளாள்

சீவதூண்டு செய்துசன் சேர்ந்தாள் கழல்முன்ளாள்

சீவதூண்டு செய்வார்க்கு முன்டோ குறைசொல்வாய். 3.

சீவதூண்டு செய்வார்க்குச் சீனமில்லை அச்சமில்லை

சீவதூண்டு செய்வார்க்குத் தீயவகங் காரமில்லை

சீவதூண்டு செய்வார்க் கிருவம் கலஹமில்லை

சீவதூண்டு செய்வார்க்குப் யழியு னுணவுமில்லை. 4.

சீவதூண்டு செய்வார்க்குச் சாந்தம் யொறுமையுன்டு

சீவதூண்டு செய்வார்க்குத் தீர்கால வனாச்சீயுன்டு

சீவதூண்டு செய்வார்க்குத் தீயினி நோயில்லை

சீவதூண்டு செய்வார்கள் தெய்வமே போல்வார். 5.

உங்கள் அப்மான “அருள் ஓளி” க்டைக்கும் டூங்கள்

அலுவலகம்:

ஹி துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிபியறை.

ஹி துர்க்காதேவி மனிமனீபயம்,

கோவில் வீதி,
நல்லூர்.

பங்குனி உத்தரப் பெருவிழா

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்

ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் உத்தர விழாவை திருமங்கல விழா என்று குறிப்பிடுவேர். அதாவது மக்களின் உய்வுக்காக கிறைவன் ஒருபடி கிறங்கி போக வழிவினனாக பார்வதியை திருமணம் செய்து கொள்ளும் தத்துவம் பங்குனி உத்தர நாளில் உணர்த்தப்படுகிறது.

“மல்லிரா வீத் மடநல்லர் மாமூலிலைக்
கல்லிராக் கண்பான் கபால்ச்சர மர்ந்தான்
பல்லிராப் பாடல் செய் பங்குன் உத்தரநாள்
ஒல்லிராக் காளாதே போத்யோ பூம்பாவாய்”

உயிர்களுக்கு ‘நன்மை’ எனப்படுவன எல்லாம் கிறைவன் திருவருளாலும் ‘தீமை’ எனப்படுவன எல்லாம் பாசத்தாலும் வருவன என்பது உண்மை. அதனால் ‘போகம்’ எனப்படும் உலக கிண்பமும் கிறைவன் திருவருளாலே உயிர்களுக்குக் கிடைப்பதாகும். அதனால் தருதற் பொருட்டு கிறைவன் மணவாழுள்ளகவும் மக்களை உடையவனாகவும் காட்சியளிக்கின்றான். அன்றியும் கிறைவன் பால் பெண்ணுருவாகக் காட்சி தருவது அவனது திருவருளே அன்றி வேறில்லையாதலீன் அதனால் உலகில் உள்ள பெண் உருவங்களோடு ஒப்பவைத்துத் தடை நிகழ்த்துதல் பொருந்துவதன்று.

போகம், மோட்சம் என்பவற்றில் மோட்சத்திற்குரிய உயிர்கள் சிலவேயாக போகத்திற்குரிய உயிர்களே பலவேயாம். அதனால் கிறைவன் அவைக்கு அருள் புரிதற் பொருட்டுத் தானும் போக வழிவினனாய் விளங்குகின்றான். கிறைவன் போக வழிவினனாய் கில்லை என்றால் போகத்திற்குரிய உயிர்கள் அதனாப் பெறமாட்டாது. யோகத்திற் சென்று கெடும் என்பதனை மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

“தென்பால் உகந்தோடும் நல்லைச் சுற்றம்பலவன்
பெண்பால் உகந்தான் பெரும்புத்தன் காணேஷ
பெண்பால் உகந்தலேன் பேதாய் குநநலத்தோர்
விண்பா வியோகெய்த் விடுவார் கான் சாழலோ”

என்று விளக்கியிருளினார்.

பெண்பால் உகந்த அவன் பிறர் பிறர் போலவே தானும் பிறர் மனச்சடங்கு செய்விக்க மனங்கொண்டிருந்தல் என்னை என்னும் விணாவிற்கு அவர்,

“மலையறையன் பொற்பாவை வானுதலாள் பெண்திருவை
உலகற்யத் தீவேப்பான் என்னும் அது என்னேஷ?
உலகற்யத் தீவேன தொழிந்தனனேல் உலகனைத்துற்
கலை நவ்விற் பொருள்களைல்லாம் கலங்கும் கான் சாழலோ”

என விடைகவறி அருள்கின்றார். ‘மக்கள் நலத்திற்கு கவ்வகை மணமுறை என்றியமையாதது என கிறைவன் வகுத்தனன் என்றால் அது நிலைபெறுதற்கு அவனே அதனாச் செய்து காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதன் அவன் தானே பிறர் போலத் திருமணம் கொண்டிருகின்றான். இதனை ஒரு நாளன்றி ஆண்டுதோறும் செய்யவேண்டுவது என்னை? ஆண்டுதோறுமா உரிமை பெறுகின்றோம் என்று அவர்களைத் திரும்ப மனாவவது தான் அதற்கு விடை எனவே கிறைவன் திருவிழாக்களில் திருக்கல்யாண விழா மிகச் சிறப்புடைய ஒன்றாகும்.

7
திருமணவிழா சிவபெருமான் உமாதேவியை அவள் மலையரையன் மகளாகச் சென்று வளர்ந்திருந்த காலத்தில் தேவர் பாரோடும் சிவகணங்களோடும் அங்கு சென்று திருமணம் செய்வது கொண்டதையே குறிப்பதாகும். கித்திருமண வரலாற்றை விரித்துரைப்பது கந்தபூராணம் அப்பூராணத்தில் அத்திருமணம் பங்குனி மாதத்து உத்தரநட்சத்திரத்தில் நிகழ்ந்ததாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சிவபீரான் காமனை எரித்தது அப்பெருமானது திருமணத்தோடு தொடர்புடைய நிகழ்ச்சி. “ஆழத்திங்களில் ஏராவணன் பட்டது ஆயிற்றே பெரும் பாரதம் மார்க்காழி” என்றும் சோாதிடநாற் பாட்டொன்று பாடிக் காமன் எரித்தது பங்குனி எனக் கூறுகின்றது. கூற்று ஏற்ப காமன் பண்டிகை பங்குனி மாதத்தில் திகழ்தல் கருதத்தக்கது. வெற்றால் பங்குனிப் பெளர்ணாமியோடு கவுடிய உத்தர நாளாகி பங்குனி உத்தரமே சிவபெருமானது திருமண விழா நிகழ்ச்சிக்குச் சிறப்பாக உரிய நாள் என்பது விளாங்கும். சில தலங்களில் பங்குனி உத்தரத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு பெருவிழா நடைபெறும். அத்தகைய தலங்கள் திருவாரூர், காஞ்சி, மயிலாப்பூர் முதலியன். சுந்தரர் சூழ பிழைத்துத் திருவாரூர் செல்லக் கருதியதும் பங்குனி உத்தரப் பெருவிழாக் காட்சிகையைக் காணுதற் பொருட்டேயாம். அதே போன்று நாம் ஈழநாட்டிலும் பங்குனி உத்தர விழா பெருவிழாவாக ஆலயங்கள் தொறும் நடைபெற்று வருவதைக் காணலாம்.

யேரகருஷ பணிந்து புகழ் பாடுமேனுமே

இந்நம் சிவாய என்றிதம் பாடி

இடாக்கட சைவ நீதிகள் மேற்கீல்

உண்மை ஞான ஒளியினைத் தேடி

இசைபெற வைத்த யோகரைப் பணிவோம்.

எம்பிரான் அடியினை நெஞ்சிகளில் ஏற்றி

பங்குனித் திங்கள் ஆயிலிய நன்னாள்

எழில்பெறு யோகர் திருவடி பணிவோம்.

பார்புகழ் யோகர் இறையடி சேர்நாள்

மாவையம் பதியினில் தோன்றிவ ளாந்து

ங்கும் எம்மின மகிழைகள் தூங்க

மங்கா ஞான ஒளியினைத் தேடி

வைத்த சதாசிவன் யோகரைப் பணிவோம்.

தேவை றிந்துகொ மும்புத் துறையினில்

வந்திக் கருளொளி காட்டிட வந்தே

தெய்வநி லைபெறு வள்ளலைநினைவோம்.

வையத் தொருபுடி மண்விளை யாடி

நாவலர் சைவம் பேணிய காலை

சிந்தியும் வைகைக் கரையினை அடைத்த

நம்தமிழ் சைவம் கிறிஸ்த்தவச் சுழியில்

சிவனருட் செல்வர் திருவடி பணிவோம்

அவதியற் றழிந்த நிலையினை மீட்டு

நாளிலும் வாழ ஒருவழி காட்டி

அரங்கினில் வைத்த பெருமையை நினைவோம்.

நற்சிந் தனையாம் நூலொளி கூட்டி

உடலது வெண்மை உறுமொழி வேற்றுமை

வான்பூதல் விழியோன் திருவடி சேர்ந்த

உலகினில் பரம்பாருள் ஒன்றெஙக் காட்டி

வள்ளலை நினைந்துகை தொழுது மகிழ்வோம்.

கவியாக்கம்:

சு. சூகதேவன்
தெல்லிப்பழை

யண் வழிச்சேறல் ஒரு புதியார்வை

பேர்நூர் முருகவே பரமநாதன் அவர்கள்

நெய்க்குத் தொன்னை ஆதாரமோ. தொன்னைக்கு நெய்யாதாரமோ என்ற நியாய வாதம் (மெய்யியல்) தமிழில் நீண்ட காலமாய் வழங்கி வருகிறது. அள்ளாமற் குறையாது, இல்லாமற் புகையாது என்ற பேச்சு வழக்கும் அந்த அடிப்படையிலே வந்ததுதான். தத்துவப் பாரசு முறையிற் தடைவிடைகளால் ஒன்றையாய்ந்து சொன்ன முடிபுகளைப் பழன்வந்த தலைமுறையினர் எதிர்த்து வாதாடி அது பிழையன நிலநிபிக்க முயன்றனர். அவர்களின் விவாதங்களை நீர்த்தாரங்களும் செய்துமுள்ளனர். கீழ்மறை சமயத்துவங்களாக முசிப்பத்து வெற்றியும் கண்டுள்ளது. நடைமுறையில் தெர்கு எடுத்துக் காட்டாகச் சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையைச் சொல்லலாம். கீப்பார்வையில் அரசியற் சித்தாந்தங்கள், தருக்க நெறிகள், மணோவியல், மானுட்டையெல் போல்வன இன்றுவரை வளர்ச்சி கண்டுள்ளன. விஞ்ஞானம் உண்மை கண்டு நிறுவுமட்டும் ஓயாது. எனவேதான் சமயமும் விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்துடன் ஒப்பிட்டாய்வு செய்யப்படுகிறது. மெய்ஞ்ஞானம் சமயம். விஞ்ஞானம் சாத்திரம். கிரண்டும் அறிவியல்தான். ஆனாற் சமயம் அறிவியல் சார்ந்தது. விஞ்ஞானம் மறவியல் சேர்ந்தது. நல்வாழ்வியலுக்கும் கிரண்டும் தேவை. ஆனால் அழிவுக்கு, அழிபுக்குச் சமயம் சைவசமயம் எதிர். விஞ்ஞானம் ஆக்கும் சக்தி படைத்திருக்கும் அதே பலத்தை அழிவிலும் பயன்படுத்துகிறது. கீது போராய் முஞகிறது சமயப் போரையும் தூண்டிவிடும். கொஞ்சம் ஆழங்காற் ப்டால் மனித நேயம், மானுடப் பண்பு, வரண்டு வெற்றிப் பாலைவளமாய் வெக்கை வீச்கிறதே. கீதிலே குளிர்காயும் நான் நான் எனக்குழந்தும் சுட்டும் தனியுமட்டும் அழிவும் பணியாது. நான் நீ என்ற முரட்டு நோக்கை விட்டு மனிதம் ஈர்ப்பதனாய் வாழ்வது தான் சமயஞானம். கிது நிறைந்தால் சிவஞானம் அன்றேல் ஆஞ்ஞானம். ஞானம் என்றால் திருவென்று பொருள். அழகு, திருமகள், கைறைவன், திருவடி, திருவருள், முத்திப்பரிசு, முத்தியலுகம், செல்வம், சிவம் என்றெல்லாம் திருவென்ற சொற்குப் பொருள் விரிப்பார். கருவிலே திருவடையைவர் மாமனிதர். மனிதம் பேணுவது மானுடம். மானுடப் பூயந்தது. உலக இயற்கை அமைப்பில்.

இந்த மனிதன் குரங்கில் கிருந்து வந்தவன் என்பார் [உள்ளது சிறுத்தல்] பரிணாமவாதிகள். இதை மறுதலிப்பவரும் கீல்லாமல் கீல்லை. எனினும் கரு உருவாகப் பெண் ஆண் உறவு தேவை. ஆண் சுக்கிலமும், பெண் ணின் சுரோணிதமும் சேர்ந்து பெண்ணின் வயிற்றிலே தான் மனித உயிர் உருவாகிறது. அவனுக்கென்ன போய்விட்டான் அகப்பட்டவன் பெண்ணால்லவா? ஆனாலின்று கோழி முந்தியதா? முட்டை முந்தியா என்ற பாணியில் ஆணா பெண்ணா முந்தியது என்ற வினா விஞ்ஞானிகளை, ஆய்வாளர்களைச் சீண்டி அருட்டி விட்டிருக்கிறது. கீப்போக்கில் ஆராய்ச்சியாளர் சில தீர்மானத்துக்கு வந்திருப்பதாக அறிவியல் கோடி காட்டுகின்றது.

முதன்மையான வினா மனிதகுல உற்பத்தியின் கால வரையறையென்ன? முதற்பெண்கள் தான் வாழ்ந்தார்களா, கீல்லை ஆண் கணந்தான் முற்பட்டதா கிரண்டும் சமகாலத்தவையா என்ற கருத்துக்குறுப்பம் எழுந்து ஒரு முடிபுக்கும் வரவுவுவற்றிருக்கிறது. ஒரு மனிதப் பறம்பரை கண்ணவிழைச்சால் உருவானது. சைவநீதி கிரு பெண்கள் சேர்வது இயற்கைக்குப் புறம்பானது என்கிறது. சொக்கத்திலே முடிபு செய்த கல்யாணங்கள் விவாகாரத்தை அங்கீகரிக்கக்

காண்கிறோம். கிடுவுமொரு வகைச் சுயாதீனம் என்கிறார்கள். எங்கள் தமிழ்ச்சமூகம் சைவ சமுதாயம் ஒருவனங்கு ஒருத்தியென்ற கட்டுப்பாடுடையது. கேள்றைய மேற்குலகம் கிரு ஆண்களும், கிரு பெண்களும் கைணங்கு வாழ்வகை செய்து, சட்டமும் ஆக்கியமை பகிரங்க கிரகசியம். கிந்தப் பாலுறவை வெல்ல முடியாது. பலதாரமணம் எமக்குச் சம்மதமில்லாதது. சம்பந்தமில்லாதது. எனவே பெண்ணியல் வரலாறு பற்றி கேள்கிந்திப்பொம்.

இருபதாயிர ஆண்டுப் பழையை வாய்ந்தது நாகரிகம் உள்ள முதற் சமுதாயம் என்றனர். ஆய்வாளர் அந்தக் கருத்து மாறி ஒரு லெட்சத்து கிருபதினாயிர ஆண்டுத் தொன்மை வாய்ந்தது மனிதவியல் துவக்கும் என்பர் கிந்தத் தீர்மானம் கேள்றும் ஆழப்படுத்தப்பட்டு ஆராய்வு முன்னெடுக்கப்பட்ட போது வீவர்கள் பெண் சமுதாயமே எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. சில ஆண்டுகள் வரை ஜூர்மன் நாட்டில் அமைந்த நியான்டர்தார் குகையில் வாழ்ந்த மனிதரே புத்தியுள்ளவர்களென ஆய்வாளர் கவறினர். அக்கால கட்டத்தில் ஆணும் பெண்ணும் வாழ்ந்தார்களெனத் தொல்லியலாளர் கருதுகின்றனர். கிதற்குப் பின் வந்த முடிபு சம்ரு வித்தியாசமானது தெள்ளாபிரிக்காவிற்கேப்பட்டன் பகுதியில் அமைந்த குகையான்றிற் கண்டு பிடித்த தடையங்களின் படி கூங்கே வாழ்ந்தவர்கள் பெண்களென்ற அபிப்பிராயம் வெளிவர்ந்துள்ளது. ஒரு பெண்ணின் பாதச் சுவடுகளே கீழ்முடிபுக்கு ஆதாரமாய் எடுத்தாளப்பட்டது. அவர்கள் பயங்கரமான மிருகங்களையே எதிர்த்து வெற்றி கண்டு உணவாக்கிக் கொண்டனர். கிந்த ஆய்வுகள் பெண்கள் அதிகாரமிக்கவர்களாய்த் திகழ்ந்தார்களென உள்கிடிப்படுத்துகிறது. தேனடை (தென் கவ்டில்) யோன்றில் வாசம் செய்யும் தேனீக்களைல்லாம் கிராணி ஈக்கு அடக்கம் என்றால் மற்றவையின் அதிகாரி பெண் என்பது தேற்றும் எனவேகையேற்கைத் தொழிற்பாட்டு நியமப்படி ஆண் பெண்ணைன்ற இருவகையினரின் பாலியற் சேர்க்கையால் வந்ததே மனிதப் பறம்பரை என நாம் தீர்மானிக்கலாம். ஆணால் ஆண் பெண்ணைமட்டு தோற்றும் சிலைப்படுத்தும் யோனிகள், ஹார்மோன்கள் வெகுமாறுப்பட்டவை. மனிதர்களின் எலும்புக் கூட்டடைக் கொண்டு கேள்வையினரினிக்கூட்டுப்படியையெடுத்து கீது ஆண் உடையது என கேள்வ கொள்கிறார்கள். கிந்த மனிதம் வளர்ந்து நாகரிகங்களாய் மாறும்போது எல்லாப் பெண்களையும் எல்லா ஆண்களும் விவாகம் செய்யுமுடியாது. எனவே ஒரு நடைமுறையாழுங்கு ஏற்பட்டு கிடு சட்டம் ஆணது. கீப்பெண்ணும் ஆணும் உடல் உறுதியிற் கூட மாறுபட்டனர். ஆண்கள் தான் வல்லமை வாய்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணம் மாறிப் பல பெண்கள் விறல் மிக க வீராங்கணையராயும் திகழ்ந்தனர். பல பெண்கள் நாட்டையாளரும் அரசிகளாயும் திகழ்ந்து வரலாற்றில் கூடப் பெற்றனர். மேற்கிளும் பார்க்கக் கிழக்கிலே அரசிகளாக ஜனாதிபதிகளாக, பிரதம மந்திரிகளாக, கவர்னராகவும் திகழ்ந்தனர் பல்துறை சார்ந்த மேதாவிப் பெண்களை கீவ்வுகம் உருவாக்கியவர்கள் சரித்திரம் படைத்த வரலாற்று நாயகிகளாகவும் திகழ்ந்தனர். ஆணுக்குப்பெண் கூளத்தவர்களைல் என்ற நிலையை உருவாக்கிய பெண்ணினாம் பல மாதர் குலதிலகங்களை மனித சமுதாயத்துக்கு அளித்துள்ளது. எனவே பெண்மை பெருமைக்கு உரியது தான். கேள்வ மாதர்தினம் கொண்டப்பட்டுகிறது என்றாற் பெண்மை மதிப்புக்குரியது தான் ஆணாதிக்கப் பிழியினின்று விடுபட பெண்நிலை வாதம் எழுந்துள்ளது. தலித்தியப் பெண்களைப் பேணத்தலித்தியமே உருவாகியின்றுது தெள்ளாட்டில் பெண்மை பேணாத ஆணாதிக்கம் மக்களை வெறுக்கச் செய்தது எனவே பெண் விடுதலை கேயக்கங்கள் எழுந்தன. காந்தியழகன், விவேகானந்தர், ராஜாராம் மோகனராய், அண்ணிப்பஸன்ட் போன்ற பலர் பெண்ணின் பெருமை பேணப் பயரிதும் உழைத்தனர். கீப்பழான சிந்தனைத் திறத்தாற் பெண் விடுதலையும், உரிமையும், மதிப்பும் சமுதாயத்தில் முக்கியம் பெற்றுள்ளன.

எவ்வளவு தான் பெண்ணியல்வாதம் தலைதூக்கியிருப்பினும் ஆண் ஆதிக்கம் தளர்ந்ததாயும் இல்லை. பெண்ணின அந்தஸ்து உச்சநிலைக்கு உயரவும் இல்லை. விஞ்ஞான உலகில் ஆடம்பர வாழ்வு, புது நாகரிகப் பாங்கு, மேலோங்கியிடுள்ளது. பெண்களின் கணிப்பு சமுதாய மட்டத்தில் சிறந்த நிலைக்கு வளர்ந்ததும் போதாது தான். பெண் குழந்தை பிறந்தாலே வெறுப்பு பெண் குழந்தையை அழிக்கும் அராகிளிகம் சில கோட்களிலே பெருக்கம். பெண்ணுக்கு விவாகம் செய்வதிற் சிரமங்கள் சீதாக் கொடுமைகள். கணவன், மாமி, நாத்தனார் தொல்லைகள் நிம்மதியற்ற குடும்பவாழ்வு கீப்புப் பலவிதமான சம்பவங்கட்டுப் பல பெண்கள் முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் வாழ்கிறார்கள்.

பெண் குடும்பப் பொறுப்புள்ள ஒரு பாத்திரம் வளர்ந்த பெண்பிள்ளை [மகள்] பெற்றோருக்குப் பணிய வேண்டும். கல்வி கற்கும்பொது ஆசிரியர் அதிபர்க்கு அடங்கி நடக்கக் கடப்பாடுடையவள். ஊரவர்களின் பெரியவர்களின் கணிப்புக்குரியவர்களாய் மட்டுமேரியாதையுள்ளவர்களாய் வாழுவேண்டும். அவ்வாதம், அவமானம் வராமற் தன்னைப் பேணுவேண்டும். விவாகமானாற் கணவனின் குறிப்பறிந்து காரியம் மேற்கொள்ளல் முக்கியம். கூஸ் கையும் ஆணாதிக் கத் தாக்கங்களைப் பொறுக்கவேண்டும். இன்னும் மேலே பிள்ளைகள் வளர்ந்து விட்டால் அவர்களும் சட்டம் போடுவார்கள். பேரப்பிள்ளைகள் கூட இக்காலத்தில் அவர்களை வழிநடத்தப் பார்க்கிறார்கள். கேவ்வாறு தன் சுயாதீனத்தை இறுந்து பொறுமைதாங்கி, தன்துப்பூத்தியர்களை மனப் பெட்டகத்திற் பூட்டி, வெளிக்காட்டாமற் செலவை செய்யும் பெண்மை படும் இன்னல்கள் அளப்பில. ஒரு கிலைத் தலைவியாயும், கில் ஸறப் பொறுப்பாளியாயும் வாழ்வை மேற்கொள்ளும் ஒரு பெண் கிரட்டைப் பொறுப்புள்ளவளாகவே கடமையாற்றுகிறாள். கைந்திர மயமான இக்கால வாழ்க்கையில் ஆணுக்குப் பெண் சமானமாக உழைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் உண்டு. ஏகப்பட்ட நெருக்கடிகளைச் சமாளித்து வாழ்வியற் தாமம் பேணும் பெண் நிம்மதியோடும் வாழ வேண்டும். பாலியல் தொட்டு, குழந்தைகளைச் சுமந்து பெற்று, நெருக்கடிகளின் மத்தியிலே வளர்ந்து ஓம்பி எதிர்கால அவர்களின் சுபீசத்துக்காக உழைத்து உதிர்த்தை வியர்வையாக்கும் பெண் நலம் எந்த அளவிற் சமூகத்தால் பேணப்படுகிறது. மதிக்கப்படுகிறது என்பத் தம் பொருத்தமான விடை காணல் தூர்பலம் தான். எனினும் பெண் பிறப்பு பெருள் கக்குரியது தான் என்பதைக் கவிமணி எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

மங்கையராகப் பீறப்பதற்கே நல்ல

மாதவம் செய்தி வேண்டுமெம்மா - அவர்
பங்கயக் கைநலம் பார்த்தல்லவோ
யால் அறங்கள் வளருத்தம்

கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை

இந்த மரபிலே மகாகவி பாரதி பெண்ணமைத் திறந்தை எதிர்த்தும், புதுமைப் பெண்களைத் தட்டியெழுப்பியும் பல எழுச்சியுள்ள விரசம் நிறைற்ற கவியதைகளை வசத்து ஒரு புதிய பெண் சமுதாயத்தை உருவாக்கினான்.

பெண்மை வாழ்கள்று கூத்து வேம்பா

பெண்மை வெல்கள்று கூத்து வேம்பா

தன்மை ஒன்பம்நற் புன்னியஞ் சேர்ந்தன

தாயின் பேரும் ஸத்யைற்ற நாமழும்

வல்லம் சேப்பது தாய்மூலமெப் பாலோ

மானஞ் சேக்கும் மகள்வியன் வார்த்தைகள்
கல்ய ஸ்பது பெண்களற மடா

தககள் கோர்த்துக் கள்த்துந்றாடுவோம்

5 பெண்மை 1x3

எம்பையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்

றெண்ணீ யிருந்தவர் மாய்ந்து ஸ்பார்

வீஞ்டுக் குர்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போவென்ற
வந்தை மன்றார் தலை கஷ்டிந்தார்

வேதம்ப டைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்

வேண்டி வந்தோ மென்று கும்மயாடு
சாதம்ப டைக்கவும் செய்திடு வோம் தய்வச்

சாதப் டைக்கவும் செய்திடு வோம்

6 பெண்கள் விடுதலைக்கும்மி 2x7

ஒவ்வன்னைம் மாதர் தம்மை ஓழிவு செய்யும் மடைமையைக் கொளுத்திய பாரதி ஆண் கடோடு பெண்களும் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிடலே எனச் சுதந்திரப்பள்ளும் பாடினார். இன்று பெண்ணினை சுகல துறைகளிலும் முன்னேறி ஆணுக்குப் பெண் சுள்ளுக்காத ஆங்கமை துலங்க வாழ்கின்றனர். நம் சைவநிற்கியிலே மினிரும் மகளிர் குலதிலகங்கள் நமக்கு வழிகாட்டும் ஒளி மிளக்குகள். தம்பியைக் காத்துச் சைவம் பேணிய திலகவதியார், மணிச்சௌழினின் மகள் மங்கைர் க் கரசியார், பக்தி லைக் கியத் தின் முன் ஓனாழியான காஞ்சிகாலம்மையார் நம்முருங்குதாரணாக்களாம். எவ்வளவு தான் அழத்து அழத்துச் சைான்னாலும் பெண்ணினை நலிவிடையாமலும் இல்லை. குப்படி ஓர்ந்து பார்க்கும் போது வள்ளுவர் காட்டிய பெண்ணைலம் சில அதிகாரங்களிலே பேசப்பட்டிருக்கிறது. இல்லாம்புக்கை பிறனில் விழையாமை. வாழ்க்கைத்துறை நலம் போன்ற அதிகாரங்களில் இதைக் காணலாம். வரையின் மகளிர் என்றேயார் அதிகாரத்தில் ஆண்களை எச்சரித்திருக்கிறார். கற்புப்பற்றிப் பேசுவதன்றால் ஆண் பெண் இரு திறத்தார்க்கும் கற்புப் பொதுவென முதல் அழத்துச் சைான்னவன் பாரதிதான். இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாததொன்றில்லை. பொற்றாலியோட்டவையும் போம் என்று சைான்னவர் ஒளவையார் வளத்தக்க வாழ்வு காண்பவனும் மனனவியே. இல்லாண இல்லாரும் ஒவண்டாள். என்றெடுத்த தாய் ஒவண்டாள். விவேக சிந்தாமணியிலே பெண்ணின் ஆங்கமைகள் குப்படிப் பேசப்படுகிறது.

அன்னை தயயும் அழயாள் பரையும் மஸ்பி

பொன்னீன் அழகும் புரிப் பொறையும் - வன்னமுலை

வேசதூய்மும் வறன் மந்தர் மதியும்

பேசல் குவையுடையாள் பெண்.

கருணையிலே தாய் போல இருப்பவள், சைவையிலே பணிப்பெண்ணாய் கையங்குவாள். இலக்குமி போன்ற அழகும் செல்வியும் நிறைந்திருப்பாள், பொறுமைக்குப் பூமாடுவியை நிகர்த்தவள் சிற்றின்பம் அளிப்பதில் வேசியையும் வென்றிடுவாள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலே ஒரு மதியூகியான மந்திரியைப் போலவும் திகழ்வாள் கணவனுக்கு குழ்ப்பாறையில்லா ஏமாரா மன்னன் தெடுப்பார் இலை எனும்

கெடும் என்பது வள்ளங்கூவர் வாய்மொழி. கப்பலை ஓட்டுபவன் சுக்கான் பிழப்பவனே அவ்வண்ணாம் குடும்பத்தை செவ்விதில் மேற்கொள்ளும் குடும்ப் பெண்ணே சிறந்த புத்திமதி சொல்லும் தலைவியுமாம் சமகாலப் பெண்களின் திறமையிலே தான் குடும்பம் புகழ்பட வாழ்கின்றதென்ற உண்மையை உலகமே வருவேற்கும். ஆகப் பெண்ணின் பெருமை கீப்பால் மதிக்கப்பட்டும் திருக்குறளிலே பெண்வழிச் சேற்று என்றோர் அதிகாரம் அமைந்திருக்கிறது. பெண்ணின் வழி செல்லாதே என்ற பொருள்பால் கீப்பால்கள் அமைந்துள்ளன. கீப்பால்கள் பிற்காலத்தில் யாராலேலனும் பாடப்பட்டு கைட்செருகல் நிகழ்ந்திருக்குமோ என்ற ஜயத்தைப் பழப்போர் மனதில் எழுப்பவே செய்யும் இனிப்பாடல்களும் பொருளும் வருகிறது. பழத்துத் தோமானியுங்கள்.

மனைவியையார் மாண்பயன் எய்தாள்ளை விழவார்
வேண்பால் பொருளும் அது

மனைவியை விரும்பி அவள் சொன்னபடி நடப்பவர் சிறந்த பயணங்கையமாட்டார் கடமையைச் செய்தலை விரும்புகின்றவர் வேண்பாத பொருளும் அதுவே

பேணாது பெண்விழவான் ஆக்கம் யெய்தோர்
நாணாக நானுத் தரும்

கடமையை விரும்பாமல் மனைவியின் பெண்மையை விரும்புகின்றவனுடைய ஆக்கம் பெரியதொரு நாணாத்தக்க செயலாக நாணாத்தைக் கொடுக்கும்.

லீலாள்கள் தாழ்ந்த ஒயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்
நல்லாருள் நானுத் தரும்

மனைவியிடத்தில் தாழ்ந்து நடக்கும் கூறிந்த தன்மை ஒருவனுக்கு எப்போதும் நல்லவரிடையே ஒருக்கும் போது நாணாத்தைத்தரும்

மனையாளை அஞ்சும் மறுமைய் லாளன்
வினையான்மை வீறுயிதல் கீன்று

மனைவிக்கு அஞ்சி நடக்கின்ற மறுமைப்பயன் லீலாத ஒருவன், செயல் ஆற்றுந்தன்மை பெருமை பெற்று விளங்க முடிவதில்லை.

லீலாளை அஞ்சவான் அஞ்சும் ஏறஞ்ஞான்றும்
நல்லாள்க்கு நல்ல செயல்

மனைவிக்கு அஞ்சி வாழ்கின்றவன் எப்போதும் நல்லவர்க்கு நன்மையாள கடமையைச் செய்வதற்கு அஞ்சி நடப்பான்.

கிமயாரின் வாழ்ந்றும் பாடலரே லீலாள்
அமையாள்தோன் அஞ்சுவர் (பாடிலர் - ஆண்மையிலர்)

மனைவியின் தொஞக்கு அஞ்சி வாழ்பவர் தேவரைப்போல் அவ்வுலகில் சிறப்பான நிலையில் வாழ்ந்த போதிலும் பெருமை லீலாதவரே ஆவர்.

பெண்ணேவல் செய்தாறுகும் ஆண்மையின் நானுபைப்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து.

மனைவியின் ஏவலைச் செய்து நடக்ககின்றவனுடைய ஆண்மையையிட நானுத்தை
தன் கியல்பாக உடையவளின் பெண்மையே பெருமையுடைத்து.

ந்ப்பார் குறை முழுயார் நன்றாற்றார் நல்லுதலாள்
பெப்பாங்கு ஒழுகுபவன்

பெப்டாங்கு - வேண்டியவாறு) மனைவி விரும்பியபடி செய்து நடப்பவர் தம்முடைய
நண்பர்க்கு உற்றுக்கறையையும் செய்து முடிக்கமாட்டார். அறத்தையும் செய்யமாட்டார்.

அறவினையும் ஆன்ற பொருஞம் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்கள் கீல்

அறச்செயலும் அதற்குக் காரணமாக அமைந்த பொருள் முயற்சியும் மற்றக்
கடமைகளும் மனைவியின் ஏவலைச் செய்வாரிடத்தில் கூல

என்கோந்த நெஞ்சத்திட்டு டையார்க்கு எஞ்ஞான்றும்
பெண் கோந்தாம் பேதைமை கீல

நன்றாக எண்ணுதல் பொருந்திய நெஞ்சத்தோடு தக்கநிலையும் உடையார்க்கு
ஏக்காலத்தும் மனைவியின் ஏவலுக்கு கணங்கும் அறியாமை கீல்லை.

அவ்வையும் தையல் சொற்கெளால் எனப் பாடியள்ளார் கேற்கு தையல்
சொற்களைக் கேட்டும் பொருந்தமானவற்றை தகுதியானவற்றை ஏற்றுக்கொள் எனச்
சமகாலத்தவர் விளக்கம் தருகிறார்கள். தலையணை மந்திரத்தால் தானை
உடன்பிறவாச் சுகோதரிகளைப் பரிதவிக்க விடும் கணவள்ளார் கீவுத்திகாரத்தை
ஊன்றிப் பழத்தல் நன்று.

சிவபூமி கணிதானச் சுடை

தானங்களில் சிறந்த தானமான கண் தானத்தைச் செய்ய மூன்றாவதுக்கள்
உங்கள் கூறப்படுக்குப் பின் பார்வையற்று கீழ்க்கும் ஒருவருக்கு ஒளி
கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே
குப்புண்ணிய காரியத்துக்கு
குப்புதல் தாநுங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு:

அப்ர.திருமுருகன்

தொலைபேசி

021-222 6550

கண் வைத்திய நிபுணர்கள்:

Dr. ச. குகதாசன், 021-222 3645

Dr. சிவந்தா, 021-222 3149

யாழ்.போதனா வைத்தியசாலை

நேர்மையான வாழ்வு

அருட்சகோதரி ஜதீஸ்வரி அவர்கள்

அன்பான பிள்ளைகளே அன்பு வாழ்த்து!

எல்லோரும் நலமாக வாழ மகாசக்தியின் அருள் கிடைப்பதாக நாம் முதல் வணங்கும் பிள்ளையாருக்கு அறுகினால் பூஜை செய்வது ஏன்? என்பதற்கு காரணமான கடைமையை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். பிள்ளையாருக்கு அர்ச்சனை செய்வதால் அறுடை மிகவும் பெருமை. அந்த பெருமையை விளக்கும் கதை ஒன்றை பீபோது கேள்வுகள்.

கௌண்டின்யார் என்று ஒரு பிராமணர் கிருந்தார் அவருடைய மனவிக்கு பெயர் ஆசிரியை அவர்கள் கிருவரும் தினசரி மூன்று மேவளையும் பிள்ளையார் பூஜை செய்வார்கள். கிராமத்தின் அருகில் கிருந்த காட்டில் சென்று அறுகு, சமித்து, தருப்பை முதலியவற்றை எடுத்து வரும் கடைமையை ஆசிரியை மகிழ்வொடு செய்து வந்தாள். கிராமத்து சிறு கோயிலில் பூஜை, கிராம மக்களுக்கான புரோகிதம் கிரண்டையும் நேர்மையுடன் செய்து சிறு பொருள் ஈட்டி வருவதும் விப்பல் விநாயக பூஜையை பயபக்தியுடன் புரிவதும் கௌண்டின்யாரின் கடைமைகளாக கிருந்தன. கணவரின் சொற்ப உதியத்தில் ஆசிரியை மிக எளிமையாக சமையல் முதலியவற்றைச் செய்து அமைதியாக வாழ்ந்தாள். கால் நடையில் அந்த அம்மையாருக்கு தான் நல்லபடி உடேத் தேவன்டும், தங்க நடைகள் அனிய வேண்டும், சற்று வசதியாக வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் மனத்துள்ளே வளர்ந்து வந்தது. ஒரு நாள் தன் ஆடையைக் கணவரிடம் தெரிவித்துக் கொண்டாள். அதைக் கேட்ட அந்த மனிதர் சிறு நடைப்புடன் மௌனமாக கிருந்துவிட்டார். கணவர் தன் கருத்தை அலட்சியம் செய்து விட்டார் என்று நினைத்த ஆசிரியைக்கு மனம் புண்ணாகிப் போனது. தனது ஆடையை மனதுக்குள்ளே வைத்துக் கொண்ட அந்த அம்மையார் வாட்டமடைந்தார். கடைமைகளிலும் சிரத்தை குறிஞ்சித்து, நாளடைவில் கைத உணர்ந்த கௌண்டியர் மனவிக்கு நல்லறிவு உட்ட நினைத்தார்.

ஒரு நாள் பூஜை முழுந்ததும் தாம் பிள்ளையாருக்கு அர்ச்சித்த அறுகு ஒன்றைக் கையில் எடுத்தார் கௌண்டியர் மனவியிடம் அதனைக் கொடுத்தார். “அம்மா! இந்த அறுகைக் கொண்டு போய் அந்திரணிடம் கொடு. கிதற்கு ஈடாக உளக்கு பொன் பொருள் அந்திரணிடம் கேட்டு வாங்கி வா” என்று சுவரினார்.

கணவருடைய சொல்லை மறுத்து அறியாத ஆசிரியை அறுகைப் பெற்றுக் கொண்டாள். சிறு பொழுதில் தான் தேவேவந்திரன் முன்னால் நிற்பதை அறிந்தாள். கேந்திரன் அவனை வணங்கி அன்புடன் வரவேற்றான். வந்த காரியம் என்னவென்று கேட்டான். ஆசிரியையும் “தேவர் கோமானே! எனது கணவர் கௌண்டியர் கேந்த அறுகினைத் தங்களிடம் கொடுத்து விட்டு கிதற்கு ஈடாக பொருள் பெற்று வருமாறு என்னை கீங்கீ அனுப்பினார்.” என்றான் அறுகை வணங்கி ஏற்ற கேந்திரன், அதனைப் பயபக்தியுடன் அவளிடமே திருப்பிக் கொடுத்தான். “அன்னையே! கிதற்கு ஈடாகத் தருமளவு பொருள் என்னிடம் இல்லை. குபேரனிடம் தான் உள்ளது தயவு செய்து குபேரனிடம் போய்ப் பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லி தேவ தூதருடன் ஆசிரியையை குபேரபுரிக்கு அனுப்பினான். ஆசிரியை வந்த காரணத்தை அறிந்த செல்வத்துக்கு அதிபதியான குபேரன், மிகப் பெரிய தராச-

15 அமுள்ளவர் 44
ஒன்றை நிறுவி அதன் ஒரு தட்டில் அவள் தந்த அறுகை வைத்தான். அடுத்த தட்டில் பொன்னையும் மணிக்களையும் குவித்தான். தட்டு சமமாகவில்லை. தன்னிடம் கீருந்த சங்கநிதி, பதுமநிதி போன்றவற்றை எல்லாம் அந்தத் தட்டிலே வைத்தான். அறுகு கீருந்த தட்டு தாழ்ந்தே கீருந்தது. குபேரன் பயந்தான். அவன் ஆசிரியையின் கால்களில் விழுந்து கும்பிட்டான்.

“தாயே! மிகுந்த தாய்மையுள்ள உண்மையான பக்தியுடன் தங்கள் கணவர் விநாயகப் பெருமானுக்கு அர்ச்சனை செய்த நீந்த அறுகின் மதிப்பு அளவிடற்க்கு அரியது. எனது நிதி முழுவதும் கைற்கு ஈடாகாது தங்களுக்கு வேண்டும் அளவு பொருள்ள தயவு செய்து தாங்களே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.” என்று பணியோடு வேண்டினான். ஆசிரியை மனதில் திருப்தியிடம் ஞானமும் ஏற்பட்டன. “குபேரனே! நீந்த அறுக்குக்கு கீவ்வளவு பெருமை என்பதை கீப்போது கண்டு கொண்டேன். தேவன அர்ச்சிக்கும் எனது கணவர் எவ்வளவு பெரியவர் என்பதும் விளங்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக விநாயகருடைய பூஜாபலனும் திருவருங்கும் மிகமிக உயர்ந்தவை. எனக்கு ஒன்னி கீவையே போதும் என்று கவுரி கில்லத்திற்குத் திரும்பி வந்தாள். கெளன்றியரும் ஆசிரியையும் பிள்ளையாரை அறுகினால் அன்போடு பூசித்து சுகல சௌல்வங்களையும் பெற்று முடிவில் முத்தியின்பழும் பெற்றார்கள்.

முழு மனிதன்

முழுமையான மனிதன் எப்படி இருக்கவேண்டும்? மிகச்சிறந்த பதினாறு குணங்கள் அவனிடம் இருக்கும் என்கிறார் வால்மீகிமுனிவர்.

1. நந்பன்பின் உறைவிடமாக இருத்தல்
  2. அளவில்லாத பேராற்றல் படைத்திருத்தல்
  3. அறம் என்பதை நன்கு அறிந்திருத்தல்
  4. நன்றி நிறைந்த உள்ளம்
  5. உள்ளத்தில் உண்மை, நெஞ்சில் நேர்மை, வாக்கிலே வாய்மை.
  6. குறிக்கோளில் உறுதி
  7. நன்நடத்தத
  8. எல்லா உயிர்க்கும் நலனே புரிநல்
  9. நுயீமாண் நுழைபுலம் (தேர்ந்த புலமை)
  10. விவேகமும் வீரமும் கையைந்த சாதுரியம்
  11. காட்சிக்கு எளிமையாக, இனியனாக இருத்தல்
  12. தன்னை அறிந்த ஞானமுடைமை
  13. உட்பகை புறப்பகை இரண்டடயும் வென்ற புலனாட்கம்
  14. தூய்மை ஒளிப்படத்தீடு உடல்
  15. அழுக்காறு அற்ற கீலம்
  16. தீமையை வெருடன் ஓழிக்கும் தீர்ம்
- இந்தப் பதினாறு குணங்களும் படைத்த ஒருவனை அவரே பாடியிருக்கிறார். அந்த மானிடன் இராமன்.

அவன் கததான் இராமாயணம்.

சிவன் அருட்கதைகள்

மாதாஜி அவர்கள்

ஐந்தாவது தடாதகைப்பிராட்டியாரின் திருமணம்

நீண்ட நாளாக தடாதகைப் பிராட்டியார் அரசாண்டு வந்தார். அப்போது காஞ்சனமாலை மகளைப் பார்த்து உள்ளும் திருமணம் ஆகவில்லையே! என்று கவலைப்பட்டார். அப்போது, தடாதகைப்பிராட்டி தாயைப் பார்த்து எனது திருமணம் ஆகும் பொழுது ஆகும் அதனால் வருந்த வேண்டாம். “நான் திக்கு விசயம் செய்து என் வெற்றியைக் கூட்டி மீண்டுமென்” என்றார்.

ஒரு நல்ல நாளில் சங்குகள் முதலியன் ஒலிப்ப அந்தனார் முதலியோர் நல்லாசி கவர, மந்திரி பிரதானிகள் புடைகூழி, முதன் மந்திரியின் குறிப்பின்படி கையிலே பிரம்பேந்தி மாதர் கவ்ப்பத்துடன் திருக்கயிலை மலையைச் சூழ்ந்தார்கள். கிடையறிந்த நந்தியே முதலியோர் தடாதகைப் பிராட்டியான் போர்செய்து தோற்று ஓடினார்கள்.

ஒச்செய்தியை திருக்கையிலாசபதி சிவபெருமான் புன்முறுவல் செய்து, கையில் படைக்கலாஸ்கநூடன் போர்க்களம் சென்றார். தடாதகைப்பிராட்டியும் சிவபெருமானும் ஒருவரை பொருதிய போது தடாதகைப் பிராட்டி சிவபெருமானை ஞெருக்கு ஞேர் ஞோக்குதலும் பிராட்டியின் மூன்றாவது தளம் மறைய பிராட்டிக்கு நாணம் ஏற்பட்டது. காதலின் உணர்ச்சிகள் பிராட்டியை பறவசப்படுத்தியது. அப்போது தோழிகளுள் ஒருத்தி வீரர் கைலாசபதி யென்றார். அப்பொழுது கைலாசபதி பிராட்டியை “ஞோக்கி நீ திக்கிசயம் புறப்பட் போதே நாமும் மதுரையை விட்டு உமக்குப் பின்னே தொடர்ந்தோம். நீ கீப்போது மதுரைக்குப் போ. இன்றிலிருந்து எட்டாவது நாள் நல்ல சுபநேரத்தில் உம்மை நாம் விவாகம் செய்வோம்.” என அருளினார். தடாதகை மதுரையை அடைந்து மகளிர் அட்டமங்கலத்தோடு எதிர்கொள்ள அரண்மனையுள் புகுந்தார்.

மந்திரிமார்கள் திருமணவோலை எல்லாத் தேசங்கட்கு விடுத்தார்கள். மதுரைமா நகரம் முழுவதும் திருமண விழாக்கோலம் பூண்டது. தேவர்கள் முனிவர்கள் சுற்றந்தவர்கள் யாவரும் பிராட்டியார் அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்தனர். பிராட்டியாரின் திருமணவோலை கண்ட அரசர்களும் திருமண விழாக் காணும் நாடினா எப்போது புறப்படலாமென கிருந்தனர்.

தடாதகைப் பிராட்டியார் மதுரைமாநகர் சென்ற பின்னர், சிவபெருமானும் திருக்கையிலாயம் சென்றார். பின்னர் தமது திருக்கல்யாணம் வைவும் பற்றி தேவர்கள் கடவுளர்கள் முனிவர்கள் யாவரும் அறிவித்தார். யாவரும் திருக்கையிலாயம் சென்று புறத்தே சூழ்ந்தனர். கிடைன நந்தியந்தேவர் எம்பெருமானுக்கறிவித்தார். எம்பெருமான் அவர்களை உள்ளே விடுத்தருந்தம்படி பணிக்க அவ்வாறை நந்தியந்தேவரும் அவர்களை உள்ளே செல்ல விடுத்தார். சிவபெருமான் புன்முறுவல் செய்து அவரவர்களுக்கேற்ற அருளுரை கவரி

திருமணக்கோலம் செய்து கொள்ள உள்ளே சென்றார். யாவராலும் தீண்டுதற்கிய எம் பெருமானின் திருமேனியைத் தன் கையினாலே குண்டோதரன் தீண்டு திருமணக் கோலம் செய்தான்.

பின்னர் சிவபெருமான் குண்டோதரனுடைய முதுகில் திருப்பாதங்களை வைத்து அபோவாகனத்திலேயி எழுந்தருளியிருந்தார். கற்பக மஸ் மழை சொரிந்தன. பல கீன விதமான கைச்க்கருவிகள் கியம்பின பலவிதமான மங்கல ஒலிகள் ஒலிக்க பலவிதமான மங்களப் பொருட்களைப் பலரும் ஏந்தி முன்னே செல்ல அரம்பையர்கள் வாத்தியம் ஒலித்து மங்கள தீபம் ஏந்திச் சிவபெருமானை முழுறை வலம் வந்தார்கள்.

சிவபெருமான் அப வாகனத்தை விப்பிழங்கி பிரமா விட்டனை கிரு புந்திலும் கைகள் பிழிக்க நடைப்பாவாடையில் தேவர்கள் பூமாலை சொரிய நடந்து உள்ளே எழுந்தருளினார். அப்போது காஞ்சனமாலை முதலாக மகளிர் கூழ வந்து கைலாசபதியினுடைய திருவழகளை விளக்கி அத்தீர்த்தத்தைச் சிரசில் தெளித்து உட்கொண்டார். பின்னர் சுவாமியின் அரம்போக வெண்டப்பட்டனால் உலர்த்தி மலர்களால் பூசித்து சந்தனம் பாரிசாத மலர் முதலியன சாத்திச் “சுவாமி அழையன், அருமையாகப் பெற்ற கன்னியை விவாகம் செய்து இந்த நாட்டை ஆளுக என விண்ணப்பஞ் செய்தார். சுவாமியும் ஏற்றுக் கொண்டவர்போல கைசந்து புன்னகை புரிந்து திருக்கல்யாண மண்டபத்தை அடைந்தார். தம்மைச் கூழ நின்ற பிரமா நீந்திரன் விவச்சனை முனிவர்கள் முதலானோர்க்குத் திருவருள் புரிந்து ஆசனத்தில் அமரத் திருக்கடைக்கண் சாற்றியருளினார்.

இதன் பின்னர் மகளிர்கள் தடாதகைப் பிராட்டியாறைப் பொன்னாலான ஆசனத்தில் அமரச் செய்து, சந்தன குங்குமம் பூசி பல இனவாத்தியங்கள் மங்கள கைச் பாட வாச-ஸைத் திரவிய நன்றீரால் நீராப்பத் திருமணக் கோலம் செய்தார்கள். பிராட்டியார் தனது திருக்கரங்களால் வேதங்கள் ஒலிப்ப சிவப்பிராமணர்கள் முதலியோர்களுக்குத் தானம் வழங்கினார். பின்னர் சுரஸ்வதி இலக்குமி ஆகிய கொருவரும் தடாதகைப் பிராட்டியின் கிரு பக்கங்களிலும் தமது திருக்கரங்களை நீட்டப் பிராட்டியார் அவர்களின் கரங்களைத் தன் திருக்கரங்களால் பற்றினார். வேதங்கள் ஒலிக்க, மலர்மாரி சொரிய வெண்சாமலை வீச, இந்திரானி அம்மை முதலியோர் திருக்கல்யாணத்திற்குரிய மங்களப் பொருட்கள் ஏந்திவர மலர் பறப்பிய நடை நிலப்பாவாடை மேல் தடாதகைப் பிராட்டி நடந்து திருக்கல்யாண மண்பாம் அடைந்தார். சிவபெருமானைக் கண்டதும் நானி, ஒதுங்கி அவர் பக்கத்தில் அமர்ந்தருளினார்.

அப்பொழுது மகாவிட்டனை சிவபெருமானுடைய திருப்பாதங்களைப் பொற்கர நீளனால் விளக்கி சந்தனம் முதலியவற்றைச் சூட்டித் தூபதீபம் காட்டினார். சிவபெருமானின் பாத தீர்த்தத்தை அங்குள்ளோர் சிரசில் தெளித்து பருகவும் செய்தார். பின்னர் விட்டனை சிவபெருமானுடைய திருக்கரத்தில் தடாதகைப் பிராட்டியினுடைய திருக்கரங்களை வைத்து வேதமந்திரங்கள் சொல்லி கண்ணிகாதானம் செய்தார். அப்போது தேவர்கள் பூமாரி பொழிய அரம்பையர்களாட, முனிவர்கள் அரக்கர என்று தோத்திரம் பாட விஞ்சையர்கள் கண்ணிசைக் கீதங்கள் பாழனார்கள். அங்குள்ளோர் சிவபெருமானின் திருக்கல்யாணம் காணப்பெரும் பேறுபெற்றுப் பேரானந்தம் அடைந்தார்கள். பின்னர் சிவபெருமானும் பிராட்டியாரும் பால், தயிர் கணிய கனிவகைகள் அழுது யாவும் திருவழுது செய்தார்.

இலக்குமியும் சுரஸ்வதியும் தேவ மகளிரும் கிருபத்தினிகளும் மங்களம் பாழனார்கள். பிரம தேவரும் புத்திரரும் அக்கினி காரியம் செய்தார். சிவபெருமான் தடாதகைப் பிராட்டிக்கு திருமாங்கல்யம் திரித்தும் பாணிக்கிரணம் செய்தார். பின்பு தமது மனைவியைடு பொரியை வாங்கி ஒமம் செய்து முனிவர்களுக்குத் தானம்

கொடுத்து அக்கினியை வலம் செய்து பிராம்பின் திருவடிகளைத் தம் கரத்தால் பற்றி அம்மிமேல் வைத்து அருந்ததி பார்த்து வேவ்வாறு உலகமும் நடக்க வேண்டுமென விவாகச் சடங்குகளை நிறைவேற்றினார்.

பின்னர் பிரமா விட்டனாலும் முதலிய தேவர்க்கு விடை கொடுத்தார் சிவன் அதன் பின் சிவபெருமான் ஆட்டுவோன் ஆடுதல் போல அரசு செய்யத் திருவளம் கொண்டார். கூடபக் கொடி, கயற்கொடியாகவும் பொன்னாபரணமாகவும், கொள்ளறமாலை வேப்பமரமாகவும் புலித் தோலாடை பொன்னாடையாகவும், சடாழுடி ஏரத்தின முடியாகவும் கொண்டு தான் சௌந்தரபாண்யராகி அரசன் சிவன் போலப் புசித்தல் வேண்டுமென்று திருவளம் கொண்டு அங்கோர் ஆஸயம் அமைத்து சிவலிங்கம் தாபித்து வேதாகம விதிப்படி பூஷகசெய்து திரிகாலமும் சோமசுந்தரக் கடவுளைத் துதித்து சைங்கோல் ஆட்சி செய்து வந்தார்.

***

***

***

நமஸ்காரங்கள் செய்யும் முறை!

நமஸ்காரங்கள் ஏகாங்கம், துவியாங்கம், திரயாங்கம், பஞ்சாங்கம், அஷ்டாங்கம் என ஜந்து வகைப்படும்.

ஏகாங்க நமஸ்காரம் என்பது தலையைமட்டும் தாழ்த்தி வணங்குதல் ஆகும். துவியாங்கம் நமஸ்காரம் என்பது வலக்கையை மட்டும் சிரசில் குவித்து வணங்குதல் ஆகும். திரயாங்க நமஸ்காரம் என்பது சிரசின் மீது கிரண்டு கைகளையும் குவித்து வணங்குதலாகும். பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் என்பது தலை, கையிரண்டு, மூஸ்காலிரண்டு என்னும் ஜந்து உறுப்புகளும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல் ஆகும். அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் என்பது தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புஜங்களிரண்டு என்னும் எட்டு உறுப்புக்களும் நிலத்தில் பழுயும்படி வணங்குதல் ஆகும்.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரம், அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்யும்போது மூன்று, ஜந்து, ஏழு, ஒன்பது, அல்லது பன்னிரண்டு தரம் செய்தல் வேண்டும். ஒருதரம், இருதரம் செய்தல் குற்றமாகும்.

ஆடவர் அஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தையும், பெண்டிர் பஞ்சாங்க நமஸ்காரத்தையும் செய்தல் வேண்டும். ஏகாங்க, துவியாங்க, திரயாங்க, நமஸ்காரங்கள் ஆடவர், பெண்டிர் ஆகிய இருபாலார்க்கும் பொதுவாகும்.

நமஸ்காரம் செய்யும் போது கிழக் கேளும் வடக் கேளும் கால் நீட்டலாகாது. மேற்கேளும் தெற்கேளும் கால் நீட்டல் வேண்டும்.

அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்யும்போது, முன்னர் சிரயை வைத்து மார்பு பூமியிலே பழும்படி வலதுகையை முன்னும் இடதுகையை பின்னும் நேரே நீட்டிய் பின்னர் அம்மறையே மடக்கி, வலத்தோனும் இடத்தோனும் தரயையில் பொருந்தும்படி கைகளை இருப்பை நோக்க நீட்டி, வலது காதை முன்னும் இடது காதைப் பின்னும் பூமியில் தோயும் படி நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும்.

விநாயகரை ஒருமறையும், முருகனை மூன்று முறை த, சிவபெருமானை மூன்று முறை அல்லது ஜந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினெந்து, இருபத்தொன்று முறைகளும், உமா தேவியாரையும் திருமாலையும் நன்நான்கு முறையும், சூரியனை கிரண்டு முறையும் மற்றைய கடவுளரை மூன்று முறையும், சக்திகளை நான்கு முறையும் வலம் வருதல் வேண்டும்.

வலம் வருதல் போகத்தையும், ஒடம் வருதல் மோட்சத்தையும் வலமாகவும் இடமாகவும் வந்து வணங்குதல் போக மோட்சத்தையும் அளிக்கும் என ஒருந்தோர் ஈருவர்.

தொகுப்பு: பவானிமைந்தன்

நன்றி: ஞானபூமி

உள்ளத்தின் உண்மை ஒரு நன்மை பெருக்கும்

கலாந்தி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் வவர்கள்

“அகத்தினழகு முகத்தில் தெரியும்.” அகம் என்பது மனம் அல்லது உள்ளம் ஆகும். மனத்தின் தன்மையையும் அங்கு ஏற்படுகின்ற பல்வேறு உணர்ச்சிகளையும் பற்றதே காட்டக்கூடியது முகம். முகம் இன்று, அன்றலர்ந்த செந்தாமரை மலர் போன்று அமைதியாகவும், செவ்வையாகவும், அழகாகவும் விளங்குகின்றதென்றால், அதற்குக் காரணம் உள்ளம் அமைதியாகவும், அழகாகவும் உள்ளது என்பது தான். உள்ளத்தில் இரக்கம் ஏற்படும் போது, முகத்திலும், இரக்கக்குறிகள் தோன்றுகின்றன. அவ்வாறே மனத்தில் கோபம் உண்டாகும் போதும், கொடுமையான எண்ணங்கள் எழும்போதும், முகத்தில் கோபக்களும் கொடுமைக்குறிகளும் உருவாகின்றன. அகத்தின் அழகினை முகம் எவ்வளவு துல்லியமாகக் காட்ட வல்லதோ, அந்த அளவிற்கு, அகத்தின் அவலட்சனத்தையும் கவ்வி எடுத்து வெளிக்காட்டவல்லது முகம். முகத்திற்குப் பொய்க்கத் தெரியாது, உள்ளத்தில் உள்ளவற்றை மறைக்கத் தெரியாது. எப்படியோ, உள்ளத்தின் உண்மை நிலையை முகம் தெட்டத்தெளிவாக வெளிக்காட்டி விடுகிறது. “உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாகில் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்” என்கிறார் மகாகவி பாரதியார். வாக்கினிலே மட்டுமா? முகத்திலும் ஒளி உண்டாகும். முழு உடலிலுமே ஒளி உண்டாகின்றது.

தாம் அழகாக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பாதவர்கள் யார்? அழகுணர்வு இல்லாதவர் யார்? தாம் அழகாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகவே செலவிடும் நேரம், பயன்படுத்தும் அழகுசாதனங்கள், எடுக்கப்படும் முயற்சிகள் ஏராளம். எனினும் திருப்தி காண்பவர்கள் மிக அரிது. அழகாக இருப்பதற்கும், உடல் வனப்பிற்கும், நலத்திற்கும் அவரவர் உள்ளம் தான் காரணம் என்பதைப் பலர் அறிந்து கொள்வதில்லை. குஞ்சியழகும், மஞ்சள் தரும் அழகும், ஆடை அணிகலன்களின் அழகும், அழகைத் தரவில்லை என்று கூறுவதற்கில்லை அவையாவும் அழகுக்குத் துணை நிற்கின்றன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் உள்ளத்தில் அழகு இல்லையெனில் இவையாவும் இருந்தும், அழகினைத் தரமாட்டா என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். நெஞ்சத்துக்கோடாமை என்னும் நடுவு நிலைமையான அந்த உள்ளத்து அழகு இருக்கும் போதே, உடம்பு முழுவதிலும் அழகு பூரிக்கின்றது; எழில் கொஞ்சகின்றது; வனப்பு பூத்துக் குலுங்குகின்றது.

நமது உள்ளங்களை அழகாகவும், நலமாகவும் வைத்திருப்பது எப்படி? என்ற வினா, இப்பொழுது எழுகின்றதல்லவா? அதற்கும் பெரியவர்கள் வழி சொல்லியிருக்கிறார்கள். செலவில்லாத, இலகுவான வழிமுறைகள் தான் அவை. பாழடைந்து தூர்ந்து போன குளத்திலுள்ள சேறு, சுரி, பாசி, செடிகள், மற்றும் அழுகுகளை அகற்றித் துப்புரவு செய்து விட்டால் அக்குளம், தெளிந்த நீரைக் கொண்ட அழகிய தடாகம் ஆக மாறிவிடுகின்றது. அவ்வாறே மனத்தைப் பழுதாக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற அழுகுகளை அகற்றி மனத்தைத் துப்புரவு செய்வதால், மனந்தாய்மை ஏற்பட்டு, மனநலம் தோன்றுகின்றது. ஆரோக்கியமான மனமே அழகு மனம். இதனையே “மனத்துக் கண் மாசிலனாதல் அனைத்து அறன்” என்றும், “மனத்தானாம் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி” என்றும், “மனநலம் மன உயிர்க்கு ஆக்கம்” என்றும், “மாந்தர்தம் உள்ளத்தனையது உயர்வு” என்றும் வள்ளுவப்பெருமான் மனத்துயாய்மைக்கும், மனநலத்துக்கும் மன அழகிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பேசுகிறார்.

மனிதன் தனது மனத்தை அடக்கிக் கொள்ள முடியாதவனாய், மனத்திற்கு அடங்கி வாழ்வதாலேயே, அவன் சங்கடங்களுக்கு ஆளாகின்றான். மனத்தில் அழுக்குகளும், அகத்தங்களும் படைப்படையாகச் சேர்ந்து விடுகின்றன. மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல், அது போகிற போக்கிலேயே விட்டு விடுகிறான். மனத்திற்கு முன் செல்ல வேண்டிய மனிதன், அதன்பின் சென்று கைகட்டிச் சேவகம் செய்கின்றான். மனிதன் தன உரிமையை இழக்கின்றான், தன நிலையையும், இயல்பையும் மறந்து விடுகின்றான்.

மனித மனங்களில் இடம் பெற்றுள்ள அழுக்காறு, அவா, கோபம், பொறாமை, வஞ்சகம், செருக்கு போன்ற அழுக்குகளை அகற்றி விடுவதால், உள்ளத்தாய்மை ஏற்பட்டு விடுகின்றது. தூய் உள்ளங்களில் அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை, போன்ற மனிதத் தன்மைகள் இடம் பெற்றுவிடுகின்றன. வள்ளுவரும், “அகந்தாய்மை வாய்மையாற் காணப்படும்” என் கிறார். நல்ல சிந்தையிலே நல்ல எண் ணங்கள் தான் பொங்கியெழுகின்றன. வாயிலே வாய்மையும் இன்சொற்களுமே களிந்தம் புரிகின்றன. செயலிலே நல்ல காரியங்கள் நிறைவெறுகின்றன. “மனம் போல வாழ்வு” என்று சொல்வார்கள். மனிதன் எவ்வாறு நினைக்கின்றானே அவ்வாறே அவனது வாழ்வும் அமைந்துவிடுகிறது. மனிதன் எதை நினைக்கின்றானே, அதே மயம் ஆகின்றான் என்பது உண்மையான கூற்று. எனவே, மனிதர்கள் அழகானவற்றையும், நல்லனவற்றையும் சதா நினைப்பதன் மூலம், அழகானவர்களாகவும், நல்லவர்களாகவும் அவர்கள் வந்து விடுகிறார்கள். அவர்களின் வாழ்விலும் அழகு மினிரும், நன்மை பெருகும், இன்பம் பொங்கும்.

தெல்லிப்பழை அருள்மிகு குருநாத சுவாமி கோயில்

சைவப் புலவர் சௌல்வி ப. ருத்திராதேவி அவர்கள்

சிவபூமி எனப் போற்றப்படும் ஸ்ரீநாட்டின் சிரசு என வர்ணிக்கப்படும் யாழ்ப்பாணத்தின் வடபால் அமைந்துள்ள அழகிய கிராமம் தெல்லிப்பழையின் கிழக்குப் பகுதியில் கலியுகவரதனாம் கந்தனுக்குரிய தனிப்பெரும் ஆலயமாக விளங்குவதுதான் குருநாதசுவாமி கோயில் ஆகும். இத்தலத்தின் மூலமூர்த்தி ஞானப்பழமாக, ஞானபண்டிதனாக விளங்கும் பழநியாண்டவர் ஆகும். அகந்தையற்ற பிரம்மாவினால் விளக்க முடியாத பிரணவத்தின் பொருளை சிவபெருமான் “ஓதாயெனக்” கேட்ப முருகன் ‘ஓதியதால்’ முருகப்பெருமான் ‘சுவாமிநாதன்’ எனவும், “குருநாதன்” எனவும் “தகப்பன்சாமி” எனவும் பெயர் பெறுகின்றார். இதனையே குரமருபரர் “மட்டவிழும் பொன்னங்கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே” எனக் கந்தர்கவி வெண்பாவிலும், அருணகிரிநாதர் “சிவனார் மனங்குளி உபதேச மந்திரம் இரு செவிமீதிலும் பகர்செய் குருநாதா” எனத் திருப்புகழிலும் குறிப்பிடுகின்றனர். கோவணாண்டியாக இவர் விளங்கினாலும் அடியவர் கஞக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கையும் வழங்கும் தனிப்பெருங் கடவுளாகத் திகழ்கின்றார். “வேண்டுவார் வேண்டுவதை சுவான் கண்டாய்” என்ற அப்பார் வாக்குக்கிணங்க அடியவர்கள் எந்த நிலையில் நின்று எதைக் கேட்டாலும் அதை வழங்கும் அற்புதத் தெய்வமாக விளங்குகின்றார். இதனையே மனிவாசகரும் “வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ” என்கிறார்.

கோயிலமைப்பு முறை:-

கிழக்கு நோக்கிய கருவறையும், கருவறையின் தென்மேற்கு மூலையில் பிள்ளையார் ஆலயமும் அதனை அடுத்து சந்தானகோபாலர் ஆலயமும் கருவறையின் வடக்கிழக்கு மூலையில் வைரவர் ஆலயமும் அதனைத் தொடர்ந்து வானுயர்ந்த அழகிய மனிக்கோபுரமும் காணப்படுகின்றது. மேலும் கருவறையின் பின்புறம் மேற்கு நோக்கியவாறு சிங்காரவேலர் சந்திதி அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தில் சிலாவிக்கிரகங்களாக பிள்ளையார், பழநியாண்டவர், சிங்காரவேலர், சந்தானகோபாலர், நாகதம்பிரான், மழுரம், பலிபீடம், வைரவர் என்பனவும் எழுந்தருளி விக்கிரகங்களாக பிள்ளையார், வள்ளிதெய்வானை சமேத முத்துக்குமாரசுவாமி, வள்ளிதெய்வானை சமேத ஆறுமுகசுவாமி, முத்துக்குமாரசுவாமி, வேல் என்பனவும் காணப்படுகின்றன. கருவறையின் வடபுறத்தில் கந்தனுக்குரிய கடம் பும் தெற்கில் விநாயகருக்குரிய வன்னியும், கிழக்கில் ஓங்கார வடிவில் கிளைகொண்ட மாமரமும் மேற்கில் பாரிய அரசமரமும் தெற்கு வாசலின் பின்புறம் வேப்பமரமும் ஈசானத்தில் அரசமரமும் அமைந்த தலவிருட்சம் சோலைகளின் நடுவில் குருநாதர் சுவாமி அருளாட்சி புரிகின்றார்.

கும்பாபவேடகங்கள்:-

ஏற்தாழ 200 வருடங்களுக்கு முன் “குருநாதர்” என்ற முருகபத்தர் புளியமரத்தின் கீழ் வேலாயுதம் ஒன்றை வைத்து வழிபட்டு வந்தார். பின் மன்னினால் அமைக்கப்பட்ட கொட்டகைக்குள் அவ்வேல் வைத்துப் பூசிக்கப்பட்டு வந்தது. பின்னர் வெள்ளைக்கல்லினால் கல்லில் விநாயகர், நாகதம்பிரான் என்பன தாபிக்கப்பட்டு ஒருநேரம் மட்டும் நைவேதத்தியப்புசை அந்தனரால் நிகழ்த்தப்பட்டது. பின்னர் சைவ ஆகமவிதிக்கமைய கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்நபனமண்டபம், அமைக்கப்பட்டு இந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட தண்டாயுதபாணி விக்கிரகம் 1921ம் ஆண்டளவில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டு முதலாவது குடமுழுக்கு விழா இடம்பெற்றது. 1944 ஜூப்பசியில் ஆலய மூலமூர்த்தியின் இயந்திரம், பூசைக்குரிய உபகரணங்கள் என்பன திருப்பட்டமையால் 1945 தை மாத மூல நட்சத்திரத்தில்

இரண்டாவது குடமுழுக்கு விழா இடம் பெற்றது. பின்னர் 21-04-1989இல் பாலஸ்தாபன கும்பாபிடேகம் நடைபெற்று ஆலயம் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு எழில் பெற அமைக்கப்பட்டு புதுப்பொலிவு பெற்ற ஆலயத்தில் 18-06-2003இல் தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் தேவஸ்தான் பிரதமகுரு சிவரீ இ. சுந்தரேஸ்வரக்குருக்களால் குடமுழுக்கு விழா நடாத்தப்பட்டு குருநாதரின் அருளாட்சி நடைபெற்று வருகின்றது.

சிறப்பம் சங்கள்:-

இவ்வாலயத்தின் தனிச்சிறப்பாக விளங்கியது கந்தபுராணம் முழுவதும் ஏட்டுச் சுவடியில் எழுதிப் பேணப்பட்டமையாகும். இக்கந்தபுராண ஏட்டுச் சுவடியை வைப்பதற்குப் புத்தக வடிவில் ஒரு மரப்பெட்டியும் இதனைத்தாங்க அறுகோண வடிவில் அமைந்த ஒரு பீடமும் இருந்தன. இவை இன்றும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் காலத்தின் கோலத்தால் ஏட்டுச் சுவடியில் ஒரு பகுதி செல்லித்துப் போய்விட்டது. அன்று தொடங்கிய கந்தபுராண படன் படிப்பு இன்றும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

1950-1960களில் தெல்லிப்பழையில் முதன்முதலாக வெள்ளிக்கிழமைகளில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை, திருவெம்பாவைக் காலங்களில் ஊர் வீதி பஜனை என்பன நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தது இவ்வாலயத்தில் தான். இவற்றில் பங்குபற்றிய இளைஞர்களே தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்கத்தின் முன்னோடிகளாயினர் என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இவ்வாலயத்தில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் விசேட பூசை இடம் பெற்று வள்ளி தெய்வானை சமேத முத்துக்குமாரசவாமி உள்வீதி வலம் வருவார். சுவாமிக்குப் பின் பஜனை இடம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் இவ்வாலயத்திற் கென இரண் டு திருஊஞ்சற்பாடல்கள் காணப்படுகின்றமை சிறப்பாகும்.

விழாக்கள்:-

சித்திரை வருடப்பிறப்பன்று விசேட பூசை, திருவிழா என்பன சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. வைகாசி விசாகத்திலன்று அபிடேகம், விசேடபூசை, திருவிழா என்பன இடம் பெறுகின்றன. மேலும் இத்தினத்தின் முக்கிய நிகழ்வாகப் பொங்கல் நிகழ்வதைக் குறிப்பிடலாம். வழந்துப் பானைக்குப் பூசை நடைபெற்று வீதி சுற்றி வந்து உபயகாரரால் அடுப்பில் ஏற்றப்பட்டு பொங்கிய பின் அரிசிபோடப்படும். இதன் பின்னரே ஏனைய அடியார்கள் தமது பொங்கலைத் தொடங்குவார்கள். ஆனித்திருவோணத்தை முதல் நாளாகக் கொண்டு தொடர்ந்து 12 தினங்கள் அலங்கார உற்சவம் நடைபெறும். இதன்போது தினமும் அபிடேகம், விசேடபூசை, வெளிவீதியுலா என்பன பக்தியுர்வமாக இடம் பெறும். ஆவணிச் சதுர்த்தியன்று விநாயகருக்கு அபிடேகம், விசேடபூசை, திருவிழா என்பன நடைபெறும். ஆவணி மாதப் பூரணையில் ஆரம்பமாகும் கந்தபுராண படனம் கந்தசட்டியைத் தொடர்ந்து வரும் பூரணையில் நிறைவடையும். பூராண படனப்பூர்த்தியன்று திருக்கல்யாணத் திருவிழா நடைபெறும். நவராத்திரி ஆரம்ப நாளன்று காலை கும்பம் வைத்தலோடு ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு நாளும் விசேடபூசை, அர்ச்சனை என்பன இடம் பெற்று. விஜயதசமியன்று மானம்பூத் திருவிழாவுடன் இனிது நிறைவடையும். கந்தசட்டி உற்சவம் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறும். விரதமிருப்பவர்கள் ஆரம்பநாளன்று சங்கற்பம் செய்து தர்ப்பை அனிந்து விரதமனுட்டிப்பர். தினமும் கந்தபுராணபடனம், அபிடேகம், விசேடபூசை திருவிழா என்பன இடம் பெறும். ம் நாளன்று மாலை வேல்லிடும் பூசை இடம் பெறும். கந்தசட்டியன்று ஆறுமுகசவாமி வெளிவீதி வலம் வந்தபின் பிராயச்சித்த அபிடேகம் நடைபெற்று விசேடபூசை இடம் பெறும். அடுத்தநாட் காலை தீர்த்த உற்சவமும் மாலை திருக்கல்யாண உற்சவமும் நடைபெறும். திருக்கார்த்திகை அன்று அபிடேகம், விசேடபூசை என்பன இடம் பெற்று முத்துக்குமாரசவாமி வாயிலுக்கு எழுந்தருள சொக்கப்பானை எரித்து, அதன்பின் வெளிவீதி வலம் வருவார். திருவெம்பாவைப் பூசை

அதிகாலையில் இடம்பெறும். தினமும் திருப்பள்ளியேழுச்சி பாடி விசேடபூசை இடம்பெற்று திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் பாடப்பெறும். இக்காலத்தில் திருவாதவூர்திகள் புராணம் படித்துப் பயன் சொல்லப்படும். திருவாதிரையன்று அதிகாலை அபிடேகம், விசேடபூசை, ஊஞ்சல் திருவிழா என்பன இடம்பெறும். தைப்பொங்கலன்று அபிடேகம், விசேடபூசை, திருவிழா நடைபெறும். தைப்புசத்தன்று அபிடேகம், விசேடபூசை இடம்பெறும். பங்குனி உத்தரம் முத்துக்குமாரசவாமி பிரதிட்டை செய்த தினம் என்பதால் அவருக்கு அபிடேகம், விசேடபூசை, ஊஞ்சல், திருவிழா என்பன நடைபெறும். ஒவ்வொரு மாதக் கார்த்திகையன்றும் அபிடேகம், விசேடபூசை, உள்ளீதியுலா என்பன நடைபெறும்.

ஆரம்பகால, இடைக்கால தற்கால நிலை:-

ஆரம்பகாலத்தில் ஆலயத்திற்குத் தேவையான கட்டிடங்கள் பூசைக்குரிய உபகரணங்கள், திருவிழாக்கான சாதனங்கள் யாவும் தேடிவைக்கப்பட்டன. இருகாலப் பூசைகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன. நித்திய, நெமித்தியைபூசை, விழாக்களுக்குத் தேவையான குடங்கள், செம்புகள், குத்துவிளக்குகள், தீபங்கள், சேமக்கலம், சங்கு ஆகியனவும் மூர்த்திகளின் அலங்காரத்திற்காக மூலமூர்த்திக்கு வெள்ளி அங்கியும், ஏழந்தருளிக்குப் பதக்கங்கள், வில்வமாலை, கொளிசங்கம் என்பனவும் ஆறுமுகசவாமிக்குத் தங்கத்தாலான வேல், முடி, பதக்கம் என்பனவும் இருந்தன. வீதிவெலம் கொண்டு செலவுதற்கு ஆறுமுகசவாமிக்கு மயில், ஆட்டுக்கடா, தண்டிகை, கேடகம், மயில் தோகையுடன் கூடிய காவடி, சிறிய தண்டுகள் என்பனவும் முத்துக்குமாரசவாமிக்கு மயில், அழகிய கம்பீரமான குதிரை, தண்டிகை, கேடகம், பிள்ளைத்தண்டு, இருசோடி திருவாடு தண்டுகள், காவாங்கு கட்டைகள், கைப்பந்தங்கள், குலபந்தங்கள் என்பனவும் இருந்தன. மேலும் சங்காபிடேகத்திற்கான சங்குகள், வலம்புரிச்சங்கு, மண்டபத்திற்குரிய படங்கள், வாசற்பலகைகள் முதலியன பூராவும் இருந்தன. இக்காலப் பகுதியில் மாத சங்கிராந்தி, பிரதோசம், கார்த்திகை கந்தசட்டி, காலத்தில் 3 நேரப்பூசை, மனவாளக்கோலத்தன்று 3 காலப்பூசையுடன், கூடிய சங்காபிடேகமும் இரவு தண்டிகை உற்சவமும், மகா சிவராத்திரியன்று நான்கு சாமங்களிலும் விசேட அபிடேக ஆராதனைகளும் புராண படனமும் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தன.

21-04-1989இல் பாலஸ்தாபன கும்பாபிடேகம் இடம்பெற்று புனருத்தாரண வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சீமெந்து உற்பத்தி நிறுத்தப்பட்டதால் 1990 ஜூன் மாதத்துடன் வேலைகள் தடைப்பட்டன. 30-05-1992இல் வலி வடக்கில் போர் மூண்டது. 31-05-92 அன்று நடைபெற்ற காலைப்பூசைக்குப்பின் குருநாதருக்கு ஏற்தாழ ஏழு ஆண்டுகள் பூசை வழிபாடுகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை. 1996இல் மீளக்குடியமர்வை அடுத்து கோயில் உடைமைகள் யாவும் களவாடப்பட்டன. ஐம்பொன்னாலான விநாயகர், வள்ளிதெய்வயானை சமேத ஆறுமுகசவாமி, குலம் என்பன களவாடப்பட்டிருந்தன. கலையம்சம் நிறைந்த அழகிய திருவுருவத்துடன் மூலமூர்த்தியாக விளங்கிய பழநியாண்டவரின் தண்டாயுதம், அதனைத் தாங்கியிருந்த திருக்கரம் என்பன உடைத்துத் துண்டு துண்டாக்கப்பட்டிருந்தன.

19-11-1999இல் இடம்பெற்ற பிராயச்சித்த அபிடேகத்துடன் நித்தியைபூசைகள் ஏற்தாழ ஏழு ஆண்டுகளுக்குப்பின் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பின்னர் மீண்டும் திருப்பணி வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு முழுவீச்சில் இடம்பெற்றது. சேதமாக்கப்பட்ட மூலமூர்த்திக்குப் பதிலாக புதிய பழநியாண்டவர் விக்கிரகம் இந்தியாவின் மாமால் புரத்திலிருந்து சிவபீரி கு. நகுலேஸ்வரக்குருக்கள் ஜயாவின் உதவியுடன் பெறப்பட்டது. 18-06-2003இல் மகாகும்பாபிடேகம் சிறப்புற நடைபெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து ஆலயம் மீண்டும் வளர்ச்சியுறுத் தொடங்கியுள்ளது. தன்னை நாடி வரும் அடியவர்களுக்குக் குருநாதன் அருளை வாரி வழங்கியபடி உள்ளான். எனவே “அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி” பிறவிப்பயனைப் பெறுவோமாக.

**“அருளனை பாதபத்மம் அனுத்தனுமே துதிக்க
அரிய தமிழ் தாள்ஸ்தீத மயில்வீரா”**

“வீக்ஷக வழிபாட்டின் வளக்கமும், கும்பாபிவேகமும்”

ஸ்ரீலைசீ சோமசுந்தர ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்
மதுரை ஆதீனம்.

அருவமாய் உள்ள சிவபரம்பொருள் (கருணை காரணமாக பிறருக்குக் காட்சி கொடுப்பதற்கென, எடுத்துக்கொண்ட இருபத்தைந்து திருமேனிகளும் தோன்றுவதற்கு மூலாதாரமாகவுள்ள, அருவமும் உருவமும் இல்லாத) அருவருவ நிலையான சோதி சொருபத்தை முதற்கண் தாங்கிக்கொள்ளத் திருவள்ளும் கொண்டது. அந்த சோதி சொருபமே சிவலிங்க வடிவமாகும். அந்த சோதி சொருபத்திலிருந்து 25 திருமேனிகள் தோன்றி, ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு காரியத்தை நிகழ்த்தி, துஷ்ட நிகரகமும், சிஷ்ட பரிபாலனமும் செய்ய வேண்டியதாயிற்று. அவையாவன,

1. சோமால்கந்தன்	2. நடராஜப்பெருமான்	3. திடபாருடர்
4. சந்திரசேகரர்	5. கல்யாண சுந்தரர்	6. பிஷானர்
7. காமாரி	8. காலாரி	9. சலந்தராரி
10. திரிபுராரி	11. கசாரி	12. வீரபத்திரர்
13. தவீணாமூர்த்தி	14. கிராதார்	15. நீலகண்டர்
16. கங்காளர்	17. சக்ரதானர்	18. கெஜமுகானுக்ரகர்
19. சண்டோசானுக்ரகர்	20. ஏகபாதர்	21. கிளிங்கோற்பவர்
22. சுகாசீனர்	23. உமாமகேசவரர்	24. அரியத்தர்
25. அர்த்தநாரீசுவரர்.	(பார்வதி பரமேஸ்வரர்)	

“அருவமும் உருவமாக, அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்
யரும்மாய் நன்றா சோதி யீழ்ம், அதுலூ மேர்யாகக்
கருணைசுவர் முகங்கள் ஒரும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே
ஒரு திருமுருகன் வந்தாய்கு உத்தினன் உகைம் உய்யு.”

என்று முருகப்பெருமானது தோற்றத்தை நமது கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிச் செய்திருக்கிறார். ஆகவே யாரும் அறிய முடியாத அருவனாய் இருந்த பரமசிவம் பக்குவப்பட்ட ஜீவான்மாக்களுக்குக் காட்சி கொடுக்கவும், தமது ஆட்சியின் சட்ட திட்டங்களாகிய வேதாகமங்களை அருளிச் செய்யவும் எடுத்துக்கொண்ட மூர்த்தமே சிவலிங்க வடிவமாகும்.

ஒருவருடைய கருத்து மற்றவர் அறிய முடியாத அருவ நிலையில் இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் அக்கருத்தை அவர் வெளியிடுகின்ற சொல்லானது, அறியக்கூடாத அருவ நிலையிலும் இல்லை; கண்ணால் காணக்கூடிய உருவ நிலையிலும் இல்லை; அருவருவ நிலையில் உள்ளது. ஆனால் அச்சொல்லின் பொருளை உணர்ந்தவர்களுக்கு மட்டுமே அப்பொருளை உணர்த்தக்கூடிய அடையாளமாக, அச்சொல் அமைகிறது. அதுபோலவே சிவபரம் பொருள், கருத்தை ஒத்த அருவ நிலையிலிருந்து இறங்கி, அக்கருத்தை உணர்த்தக்கூடிய சொல்லே போன்று, தெரிந்தவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய ஜோதி வடிவம் தாங்கி அருவருவ நிலை எய்துகிறது. அதைச் சதாசிவம் என்பர் அறிந்தோர். அது வேதாகமங்களாகிய சொற்பிரபஞ்சம் தோன்றுவதற்கும், ஒடுங்குவதற்கும் காரணமான மூர்த்தமாகும். இன்றைய விஞ்ஞானிகள் ஆகாயம் என்ற பூதமே சப்தங்களை வாங்கி ஒடுக்கவும், திரும்பவும் அதனை வெளியிடவும் ஆற்றல் வாய்ந்த பூதம் என்று, வாளெனாலிக் கருவிகளைக் கொண்டு அதிசயிக்கிறார்கள். ஆகாயம் என்ற அப்பூதம் ஒன்று இருந்து, நாம் போடுகின்ற சுப்பாடுகளைத் தனது சக்தியினால் ஒடுக்கிக் கொள்ளாவிட்டால், எல்லோருடைய சப்தமும்

எல்லோருக்கும் கேட்டு, ஒருவர் சொல்வதை மற்றவர் கேட்க முடியாத அவல நிலை ஏற்பட்டு விடும். நமது முன்னோர்கள் பல்லாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே, இதன் உண்மையைக் கண்டு, “வெளியில் ஒன்றாய் நின்றாய் போற்றி” என்று ஆகாயத்தில் ஆண்டவன் ஓவி வடிவாகத் திகழ்ந்து அருள்பாலிக்கிறான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்னும் ஜம்பூதங்களில் எவ்வாறு ஆகாயம் என்ற பூதம் மற்ற நான்கு பூதங்களிலும் விரவி நின்று, தன்னில் யாருமில்லாத தனிப்பெரும் பூதமாக இருக்கின்றதோ, அதே போல இறைவனும் தான் எல்லாவற்றிலும் கலந்திருந்தாலும், தன்னில் யாருமில்லாத தனிப்பெருஞ் ஜோதியாகத் திகழ்கின்ற தன்மையை, சதாசிவம் எனப்படும் இலிங்கம் உணர்த்துவதாகும். அதன் பெருமையையும், அருமையையும் அறிந்தவர்கள் மட்டுமே உணர்ந்து கொள்ளக்கூடும். அம்மர்த்தம் வேறு எம்மதத்திலும் காணமுடியாத உண்மைத் தத்துவங்களைக் கொண்ட அரிய திருமூர்த்தமாகும். அதுமட்டுமல்ல சிவலிங்கத்தில் பிரம்ம, விஷ்ணு, சிவ பாகங்கள் ஆகிய மூன்றும் இயைந்திருக்கும் உண்மை.

சிவலிங்கம் மூன்று கூறுகள் உடையது. அடிப்பாகம், நாற்கோண வடிவமாய், பூமிக்கு அதிபதியான சிருஷ்டி கர்த்தாவான், பிரம்மமாவதை உணர்த்துவதாகும். மத்தியபாகம், எட்டுப்பட்டமுடைய அட்டகோண வடிவமாய், வாமை, சேஷ்டை, ரெளத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூத தமனி, என்னும் மகா விஷ்ணுவின் எட்டு சக்திகளும் அதனோடு பொருந்த இருக்கும் ஆவுடை எனப்படும். மனோன்மணியாகிய ஒன்பதாவது சக்தியும் சேர்ந்து நவ சக்திகளாகி, நீருக்கு அதிபதியான காத்தல் எனப்படும். ‘ஸ்திதி’ கர்த்தரான விஷ்ணு பாகத்தை உணர்த்துவதாகும். அரன் என்பதன் பெண்பாலே அரி என்பதாகும். அதனாலேயே ‘அரியல்லால் தேவியில்லை ஜயன் ஜயாராணார்க்கே’ என்று திருநாவுக்கரச நாயனாரும், திருமழிசையாழ்வார் தமது இயற்பாவிலே ‘மாதாய மாலவனை மாயவனை’ என்றும் அருளிச் செய்திருக்கின்றார்கள். அதனால் தான் நமது அப்பனாகிய சிவபெருமானது இடப்பாகம், நமது அம்மையாக விளங்கும் மகா விஷ்ணுவின் பாகமாகவும், மாதொருபாகன் உமாமகேஸ்வரன், அர்த்தநாரி, சங்கர நாராயணன் என்ற ஆனும் பெண்ணும் சேர்ந்த அபூர்வ மூர்த்தங்களாகவும், அமைந்து திகழ்கின்றன. மேலுள்ள பாகம் நெருப்பிற்கும் அதிபதியும், அழித்தல் எனப்படும் சம்ஹாரம். மறைத்தல் எனப்படும் திரெளபவம், அருளால் எனப்படும் அனுக்கிரகம் ஆகிய முத்தொழில்களுக்கும் அதிபதியான சிவ பாகமாகும். பூமிக்கு அதிபதியான பிரம்ம பாகம் பூமிக்குள் மறைந்து ஒடுங்கி நிற்கும். நீருக்கு அதிபதியான விஷ்ணு பாகம், அபிஷேக நீரைத் தாங்கி விரிந்து நிற்கும். நெருப்புக்கு அதிபதியான சிவபாகம், மேலோங்கி ஜோதிபோன்று ஜோலித்துக் கொண்டிருக்கும். இம்மூன்றும் சேர்ந்த அருவமும் உருவமுமற்ற, ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத, அரும்பெரும் ஜோதி வடிவே சிவலிங்கம் ஆகும். ஆகவே சிவலிங்கத்தை வழிபட்டால் பிரம்மாவை வழிபட்ட பலனும், மகாவிஷ்ணுவின் பத்து திரு அவதாரங்களை வழிபட்ட பலனும் சிவபெருமானின் 25 மூர்த்தங்களை வழிபட்ட பலனும் ஒருங்கே கிடைக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறதென்பதை வேதாகமங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. புராண இதிகாசங்களும் அனுபூதிமான்களது அனுபவங்களும், அந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. அரசமரம் சுத்தி வரும் அன்பர்கள் சைவர்களாக இருந்தாலும் வைணவர்களாக இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒன்றுபோல் சொல்லி வரும் “மூலதோ பிரஹம் ரூபாய், மத்தியதோ விஷ்ணு ரூபினி, அக்ரஸ்ய சிவ ரூபாய், விருக்ஷராஜாயதே நம்” என்ற மந்திரமும் சிவலிங்க தத்துவத்தின் உண்மையை நன்றாக வலியுறுத்துகிறதல்லவா? அல்லாமலும் உலகிலுள்ள எல்லா மரங்களும் அவற்றின் விதைகளும், கனிகளும், எல்லா வகையான முட்டைகளும், ஜீவராசிகளின் தலைகளும், பிண்டங்களும், பூமியும், சந்திரனும், சூரியனும், நட்சத்திரங்களும், அண்டங்கள் பலவும், ஆகாயமும், சிவலிங்க வடிவின் மேல் பாகம் போல் அமைந்திருப்பது. சிந்திக்கத்தது. பலவிதமான தெய்வ வழிபாடுடைய இந்துக்களில் பலருக்கும், எந்த மூர்த்தியை வழிபட்டால் எல்லா மூர்த்தங்களையும் வழிபட்ட பலனை ஒருங்கே பெறலாம்

என்பது தெரியாதிருக்கிறது. அதைப்பலரும் அறியும்படி தெவிலிக்கவே சிவன் கோவில்களில் மூலஸ்தானத்தில் சிவலிங்கத்தைத் தவிர வேறு பிரதிஷ்டை ஒன்றுமின்றி அமைத்துக் காட்டியிருக்கின்றனர் நமது முன்னோர்கள்.

சிவலிங்க வழிபாட்டினாலேயே பிரஹ்மஹத்தீ தோஷம் நீங்குவதாகும்:

மேலும் பாவங்களினெல்லாம் மிகவும் கொடியது பிரஹ்மஹத்தீதோஷம் எனப்படும் அந்தணரைக் கொன்ற கொலைப்பாவம். அதை நீக்க வேண்டுமானால் தனியாக எந்த மூர்த்தியையும் வழிபட்டு நீக்கிக் கொள்ள முடியாது என்பது வேதாகம விதி. அதை நீக்க வேண்டுமானால் சிவலிங்க பூஜையே செய்தாக வேண்டும். அதனாலேயே திருவிளையாடல் பூராணத்தில் பஞ்சமா பாதகம் செய்தவனுக்கும், மதுரை மீனாக்ஷிஸ்நந்தரேஸ்வரர் அவன் செய்த பாவங்களை மன்னித்து நற்கதி கொடுத்ததாகக் காண்கிறோம். காஞ்சிபுரத்தில் காமாக்ஷி அம்மையார் சதாவும் இலிங்க பூஜை செய்து கொண்டிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. மகாபாரதத்தில் பஞ்சபாண்டவர் களும் சிவபூஜை துரந்தரர்களாக இருக்க, அர்ஜீனன் சிவபெருமானிடமிருந்து பாசுபதம் பெறுவதற்கு விசேஷ தவம் புரிந்தது யாவரும் அறிந்ததே. இராமாயணத்தில் இராவண சம்ஹாரத்திற்குப் பிறகு, ஸ்ரீ ராம பிரான், இராமேஸ்வரத்தில் இராமநாதரை சிவலிங்கத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடாற்றியதும், அனுமார் தனியாகக் காசியிலிருந்து லிங்கம் கொண்டு வந்து பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடாற்றியதும் காணலாம். கந்தபூராணத்தில் குர சம்ஹாரத்திற்குப் பிறகு ஸ்ரீ சுப்பிரமணியப் பெருமான் திருச்செந்தூரில் சிவ பூஜை செய்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். கஜமுகாகுரனை சம்ஹாரம் செய்த பிறகு ஸ்ரீ விநாயகப் பெருமான் திருச்செங்காட்டங்குடியில் சிவலிங்க பூஜை செய்து கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். மேலுலகத்தில் அதிகாரம் பெற்ற சகலருமே சிவபூஜை செய்தே அவ்வப்பதவிகளைப் பெற்றிருப்பதாக நமது நாயன்மார்களும் மாணிக்கவாசகரும் தேவார திருவாசகங்களில் அருளிச் செய்திருக்கின்றார்கள்.

ஆகவே இம்மன்னுலகத்திலுள்ள நாம் மேலே சொன்ன ஏதாவது ஒரு வடிவத்தில் ஒரு சிலையை செய்வித்து, அதற்கு வேதாகமங்களில் சொன்ன முறைப்படி ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சந்நிதானம், சந்நிரோதனம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து அதில் அந்த மூர்த்தியை எழுந்தருளி இருக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டால், முன்னே வேறும் சிலையாக இருந்த அது முருகப்பெருமான், நடராஜப்பெருமான், விநாயகப் பெருமான் என்ற அந்தந்த சிறப்புப் பெயர் பெற்று, அந்தந்த மூர்த்தத்தில் என்னென்ன அதிகாரம் செலுத்தினார்களோ அந்தந்த அதிகாரத்திற்குரிய அதிகார மூர்த்தியாக, வேதாகம சட்டப்படி அமைந்து விடுகிறது. அவ்வித மூர்த்திகளுக்கு செய்கின்ற சகல காரியங்களும் முழு முதல் பரம் பொருளாகிய ஆண்டவளால் அங்கீரிக்கப் பெற்றதாகும். அவை மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாகவும் இருப்பதால் அதிலிருந்து முன் சாதாரணமாக இருந்த கற்சிலைகள் இப்பொழுது அந்தந்த மூர்த்திமான்கள் வீற்றிருக்கின்ற திருமேனிகளாக மாறி நாம் செய்யும் சிறப்பு மரியாதைகளையும், சிறப்பு உபசாரங்களையும் வணக்கங்களையும் வேண்டுகோள் களையும் ஏற்று, அதற்குரிய அனுக்கிரகங்களைச் செய்யக்கூடிய மூர்த்தங்களாக அமைகின்றன. இதற்கு ஒரு மனிதனை உபமானமாக வைத்துப் பார்ப்போமானால், உயிரில்லாத வெற்றுடம்பிற்கும், உயிருள்ள ஒரு தனி நபருக்கும் உள்ள வேற்றுமை எவ்வளவோ, அதைவிடப் பன்மடங்கு உள்ளதாகும். வெறும் கற்சிலைகளுக்கும் பிரதிஷ்டை செய்த மூர்த்திக்கும் உள்ள வேற்றுமை.

விக்ரகங்கள் விண்ணுலகவிலுள்ள மூர்த்திகளின் திருடிருவாஸ்களே:

அங்கிங்கெனாதபடி உயிருக்கு உயிராய் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிற அருவப் பொருளாகிய பரமன், ஒவ்வொரு காரணத்திற்காக எடுத்துக்கொண்ட திருமேனிகளுடன் ஒவ்வொரு புனத்திலும் இருந்து, படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல், என்னும்

பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் செய்து உலகங்களையெல்லாம் ஆண்டு வருகிறான். இந்துக்கள் அவ்வாறு ஆண்டவன் எடுத்துக் கொண்ட திருமேனிகளின் விபரங்களையெல்லாம் விண்ணுலகிலிருந்து விளங்கி இம்மன்ணுலகில் அந்தந்த உருவங்களை, சிற்ப சாஸ்திர முறையில் சிலைகளாகத் தயார் செய்து, அவற்றில் அததற்குரிய மூர்த்திகளைப் பக்தர்களுக்காக எழுந்தருளி வீற்றிருக்கும்படி பிரார்த்தனை செய்து, விக்ரக ஆராதனை செய்து வருகிறார்கள். அதிக நாள் கெடாமல் இருப்பதற்காகவும், விஞ்ஞான ரதியாகவும், அவற்றைக் களி மன்னால் செய்யாமல் கருங்கல்லாலும் செம்பாலும் அமைத்தார்கள்.

விக்ரகங்களை கருங்கல்லாலும், செம்பாலும் அமைத்திருப்பதின் விஞ்ஞான வீளக்கம்:

விக்ரகங்களைக் கருங்கல்லாலும், செம்பாலும் செய்தால் அவை அதிக நாள் கெட்டுப் போகாமல் இருக்கலாம் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்கமுடியாது. ஆனால் அவற்றை நமது முன்னோர்கள் விஞ்ஞான ரதியாகவும் அமைத்திருப்பதாகவும் சொல்லும் பொழுது, கல்லிலும் செம்பிலும் என்ன விஞ்ஞானம் இருக்கிறது என்று பலரும் கேட்கலாம். இந்துக் கோயில் களில் ஏராளமான தங்கமும், வெள்ளியும் இருக்கும் பொழுது அவையும் கெட்டுப் போகாத உலோகங்களாக இருக்க, அவற்றால் மூலஸ்தானத் திலுள்ள சிவலிங்கத்தையும், வெளியில் எழுந்தருளியாகின்ற உற்சவ மூர்த்திகளையும் செய்யாமல், சிவலிங்கத்தைக் கல்லாலும் உற்சவ மூர்த்திகளைச் செம்பாலும் அமைத்ததற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.

மின்சார சக்தியைத் தாங்கிச் செல்வதற்காகவும், செலுத்துவதற்காகவும் விஞ்ஞானிகள் செம்புக்கம்பிகளைப் பயன்படுத்துவது போல இதர உலோகங்களால் செய்யப்பெற்ற கம்பிகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதை யாவரும் அறிவர். வானில் உண்டான சப்தத்தை இழுத்துக் கொள்வதற்காக, ரேடியோக் கருவிகளுக்கு இன்றைய விஞ்ஞானிகள் செம்புக் கம்பிகளைப் பயன்படுத்துவது போல வேறு இதர உலோகங்களால் செய்யப்பெற்ற கம்பிகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. மேலும் பாரமுள்ள ஈத்தைக் கவ்வி எடுக்கும் ஆற்றல், செம்புத் துண்டுக்கு இருப்பது போல, வேறு எந்த உலோகத்திற்கும் இல்லை என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. இன்றைய விஞ்ஞானிகள், சென்ற ஒரு நூற்றாண்டினுள் கண்டு, கையாண்டு வருகிற இந்த உண்மையை, நம்முடைய மெய்ஞ்ஞானங்கள் பல்லாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் கண்டு ஆண்டவனது திருவருள் சக்தி தன்வசம் இழுத்து வாங்கிக் கொள்ளவும், தன்னிடம் நிறுத்திக்கொள்ளவும் பக்தர்களுக்கு அதன் மூலம் அருள் பாலிக்கவும் மற்ற உலோகங்களால் உற்சவ மூர்த்திகளைச் செய்விக்காமல், செம்பினாலேயே செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறியும் பொழுது, அவர்களுடைய மெய்ஞ்ஞானம் இன்றைய விஞ்ஞானத்தை எந்த அளவில் மிஞ்சி இருந்தது என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். மேற்கண்ட வற்றிலிருந்து உலோகங்கள் எல்லாவற்றிலும் செம்புக்கு மிகுந்த ஆற்றல் உண்டு என்பதும் அது இன்றைய விஞ்ஞானிகள் மட்டும் அல்ல, பண்டைக்காலம் தொட்டே நமது மெய்ஞ்ஞானிகளும் கண்ட உண்மையாகும் என்பதும் புலனாகும்.

கல்லீனது மூற்றல் செம்பினது மூற்றலைவிடப் பண்மடங்கு அதிகமாக உள்ளது:

செம்பு எப்படி மின் அலைகளைத் தன்பால் இழுக்கவும், கடத்தவும் ஆற்றலுடையதோ, (அதுபோல) கல்லானது எந்தப் பொருளையும் தன்பால் இழுத்துக் கொள்ளக்கூடிய சக்தி வாய்ந்தது. உதாரணமாக மலையானது ஆகாயத்தில் சென்று கொண்டிருக்கும் மேகத்தைத் தன்பால் இழுத்துக் குளிர்வித்து, மழையாகப் பொழியும் படி செய்கிறது. அல்லாமலும் கல்லில் பஞ்ச பூதங்களின் தன்மையும் விசேஷமாக அடங்கியிருந்து வெளிப்படுவது போல, மற்ற உலோகங்களில் இல்லை. பஞ்ச பூதங்களாவன: 1. மூகாயம், 2. காற்று, 3. நெருப்பு, 4. நிலம். 5. நீர்.

தொடரும்

அம்பிகையைச் சரண் புகுந்தால் அதிக வரம் பெறலாம்

தீரு. கு. நவரத்தினராஜா அவர்கள்

நாமெல்லாம் ஒரே காரியத்தை - அது எத்தனை உயர்வுடையதாக இருந்தாலும் விடாமல் செய்து கொண்டிருந்தால் அதிலே ஓர் அலுப்பு சோம்பல் வரத்தான் செய்யும். ஆனால் அம்பிகையோ கொஞ்சம்கூடச் சோம்பலே இல்லாமல் ஒரே காரியத்தைச் செய்த கொண்டிருக்கிறாள். அதென்ன காரியம் என்றால் அவளது பாதத்தை அன்றி வருகிறவர்களின் இயல்பான தோழங்களை அகற்றிஅவர்களிடத்தில் நல்ல அறிவு பிரகாசத்தை மேதையை பிரதியை என்கிற செல்வத்தை தருவது தான் இந்த நல்லறிவே பெரிய சம்பத்து.

அம்பிகையைச் சரண்புகுந்தால் அதிகவரம் பெறலாம். நம்பினார் கெடுவதில்லை இது நான்கு மறைத்தீர்ப்பு. அன்னையாம் அபிராமி தேவியை அபிராமிப்பட்டர் ஏற்றிப் போற்றிப் புகழ்ந்துரைத்த பாடல்கள் (மந்திரங்கள்) நூற்றாகும். அவற்றில் சில முக்கியமான மந்திரங்களையும் அதனால் கிடைக்கும் நன்மைகளையும் காண்போம்.

தனம் தரும் கல்வீதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவம் தரும் நெஞ்சீல் வஞ்சமில்லா
கிளம் தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

இந்த மந்திரத்தை தினந்தோறும் ஒதிவந்தால் உயரிய கல்வியையும் செல்வத்தையும் தருவதோடு சோரவே இல்லாத மனத்தையும் தரும். தெய்வீகம் பொருந்திய உயர்ந்த பேரழகும் கிடைக்கும். நெஞ்சத்தில் வஞ்சனையே இல்லாத நல்ல சுற்றுத்தையும் கொடுக்கும் அற்புத்த தனமை வாய்ந்தது இந்தப் பாடலாகும்.

இந்த மந்திரத்தை ஒதுகின்ற போதே - அதாவது மனம் ஒன்றியவராகப் பாடி மகிழ்ச்சின்றபோதே அத்தனை நலன்களும் கிடைத்துவிட்ட உணர்வு உள்ளத்தில் தோன்றும்.

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாதவல்ல அருமறைகள்
பழக்கச் சீவந்த பதாம்புயத்தாள் பணி மாமதியீன்
குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பிருக்க
கிழவற்று நின்ற நெஞ்சே கிரங்கேல் உனக்கு என்குறையே.

அத்தனை மனக்கவலைகளையும் போக்கி மகிழ்ச்சியைத் தருவது இந்த மந்திரம். இதை மனனஞ் செய்து அபிராமி திருவருவப் படத்தின் முன் நின்று தினமும் ஒதி வரவேண்டும்.

விரவும் புதுமலர் கிட்டு நின் பாதவீரரைக் கமலம்
கிரவும் பகலும் கிறைஞ்சவல்லார் கிமையோர் எவரும்
பரவும் பாதமும் அயிராவதமும் பக்ரதியும்
உரவும் குலசமும் கற்பகக் காவும் உடையரே

அன்னையாம் அபிராமியின் திருப்பாதங்களில் புத்தம்புதிய மலர்களைத் தூவி, வழிபட்டு இரவிலும் பகலிலும் எந்த நேரத்திலும் அந்தத் திருவடிகளை வணங்கும் வாய்ப்பு பெற்றவர்கள் இந்திர பதவியையும் அயிராவதம் என்னும் வானுலகத்து யானைகளையும், ஆகாய கங்கைகளையும், வச்சிராயுதத்தையும், கற்பகச் சோலையையும் பெற்றவர்களாய் பெருவாழ்வு வாழ்வார்கள்.

பார்க்கும் திசைதொறும் பாச அஸ்குசமும் பனீச்சிறை வண்டு
மூர்க்கும் புதுமலர் ஜந்தும் கரும்பும் என் அல்லெலல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுரையாள் திருமேனியும் சிற்றிடையும்
வார்க் குங்கும முலையும் முலைமேல் முத்து மாலையுமே.

பார்க்கும் இடங்களில் எல்லாம் திரிபுர சுந்தரியின் அழகிய மேனியும், சிற்றிடையும், அழகிய கொங்கைகளும், இந்தக் கொங்கைகளின் மீது புரஞும் முத்து மாலையும், பாசாங்குசமும் என்னும் படையும், கரும்பு வில்லும் மலர் அம்புகள் ஜந்துமே காணப்படுகின்றன.

துயரங்களைப் போக்குவதற்கு - துயரங்கள் எதுவானாலும் அவற்றைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு இந்த மந்திரம் பெரிதும் உதவுகின்றது.

கோமள வல்லியை அல்லி அம்தாமரைக் கோயில் வைகும்
யாமள வல்லியை ஏதமிலாளை எழுதரீய
சாமள மேனீச் சகலகலாமயில் தன்னைத் தம்மால்
ஐமளவும் தொழுவார் எழுபாருக்கு அதிபரே.

எல்லாவிதமான சிறப்புக்களையும் ஒருங்கே பெற்றுத் திகழ்கின்ற அன்னை அபிராமியை தினம்தோறும் காலையிலும் மாலையிலும் போற்றித் துதித்து வந்தால் சிறப்பான வாழ்வு நிச்சயம் கிடைக்கும். இந்த மந்திரத்தை தினமும் பக்தியுணர்வுடன் ஒது வருகின்றவர்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் தலைமைப் பொறுப்புடன் பிற்ர் போற்றும் வண்ணம் வாழ்வார்கள் என்பது உறுதியாகும்.

இந்தாளை எங்கள் அபிராமவல்லியை அண்டமெல்லாம்
புத்தாளை மாதுளம்பு நிறத்தாளைப் புவி அடங்கக்
காத்தாளை அங்கையில் பாசாங்குசமும் கருப்புவில்லும்
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு தீஸ்கில்லையே.

இந்த அரிய பெரிய உலகைப் படைத்துக் காத்து வருகின்ற அபிராமி அன்னையைத் தினம் வணங்கி வந்தால் ஒரு தீங்குமே வராது. மன அமைதியுடன் வாழலாம். இனிய வாழ்வு கிடைக்கும்.

மாணவியரின்
கலை
நிகழ்ச்சிகள்

துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்ல ஸ்ரீசனிப்பு விழுடு தட்டி

மகளிர் இல்ல
மாணவர்
இல்லக் கீதம்
இசைக்கிறார்

பிரதம விருந்தினரின்
பாரியார்
திருமதி புண்ணிய சீலன்
பரிசு வழங்குகின்றார்

அட்டைப்பதிப்பு: பிள்ளையார் நேரச்சுப் பதிப்பகம் நல்லூர்.